

Jenštejnský

občasník

"Lidé to jsou, kdo tvoří obec, nikoli zdi." - Thúkydidés

prosinec 2014

ÚVODNÍ SLOVO

Předvolební soubor jednotlivých sdružení do obecního zastupitelstva, kterého se zúčastnilo rekordních třicet sedm kandidátů, je za námi. Webové prezentace, letáky, billboardy, Facebook. To vše mělo v letošních volbách svou váhu a každá z kandidátek se na současnost i budoucnost naší obce dívala po svém. V některých tématech byla shoda, jinde zásadní rozpor. Tak či tak, voliči snaživě křížkovali napříč celým politickým spektrem a nové zastupitelstvo je složeno z kandidátů ze všech čtyř sdružení.

V patnáctém čísle Jenštejnského občasníku vám v malých profilech představíme všechny zvolené zastupitele obce a se starostou Norbertem Hlaváčkem přinášíme první rozhovor.

Redakce se dále zeptala základních škol v okolních obcích na aktuální situaci. Toto téma je totiž jedním z hlavních úkolů nového zastupitelstva. Píšeme rovněž o nově zřízeném osadním výboru a na obecních stránkách se dozvíte o opravách hradu, přípravě rekonstrukce dětských hřišť a další aktuality.

Kronikář Václav Kovanda se tentokrát roze-psal o dřevěčické škole a nezapomněli jsme ani na stoleté výročí první světové války.

Evžen Dub

Obec by měla fungovat lépe

Rozhovor s novým starostou obce Norbertem Hlaváčkem

Norbert Hlaváček

Na ustavujícím zasedání nového zastupitelstva Jenštejna s místní částí Dehtáry byl 7. listopadu do funkce starosty zvolen Norbert Hlaváček ze sdružení nezávislých kandidátů Změna pro Jenštejn. Místostarostkou je dosavadní starostka Jana Ivanišová. Profily všech zvolených zastupitelů přinášíme uvnitř čísla, novému starostovi obce jsme položili několik otázek.

Začneme klasickou otázkou: Odkud pocházíte a jaké cesty vás

zavedly až do Jenštejna?

Pocházím z Jeseníků a moji rodiče dosud žijí ve vesničce podobně velké jako Jenštejn s názvem Suchá Rudná. To mnohým asi moc neřekne, takže upřesním, že je to asi 5 km od Karlovy Studánky. Co mne přivedlo do Jenštejna? Hodně jsem cestoval, pobýval delší čas v zahraničí a po návratu se stěhoval za prací. Nejdříve to byla Olomouc, poté Praha a v určitém věku, když už jsme s tehdejší partnerkou a dnes už

manželkou věděli, že se chceme usadit, hledali jsme bydlení, které by bylo blízko Prahy a zároveň splňovalo pro mne příjemný život na vesnici. A byla z toho řadovka v Jenštejně.

Jaký byl důvod vašeho rozhodnutí sestavit kandidátku s názvem „Změna pro Jenštejn“ a jít s ní do voleb?

Asi hlavním důvodem bylo, že už mám děti. To byl poslední impulz k tomu, abych si uvědomil, že Jenštejn je vesnička, ve které budu rád žít celý život, a budou zde vyrůstat moje děti. A když někde chcete žít, mělo by vás zajímat nejen to, co se děje za vašim plotem, ale i to ostatní. Sousedi, kamarádi, přátelé, to jak obec funguje. A domnívám se, že obec by měla a mohla fungovat lépe.

V posledním volebním období ze sedmičlenného zastupitelstva postupně rezignovalo celkem 10 zastupitelů, měli jsme tři místostarosty a tři starosty. To mi opravdu nepřišlo jako něco, co má pozitivní vliv na fungování a rozvoj obce. Kandidátku jsem se snažil sestavit tak, aby se dala dohromady parta lidí, kteří pro obec opravdu chtějí, mohou a budou pracovat a zároveň, aby to nebyly stále stejné tváře, které se pravidelně objevují na jiných kandidátkách. Zkrátka, aby to nebyli lidé, kteří mají větší či menší podíl na všem negativním, co se tu v posledních letech dělo.

pokračování na straně 6

KONTAKTY

Norbert Hlaváček, starosta

+420 606 656 639

starosta@jenstejn.com

Jana Ivanišová, místostarostka

+420 720 757 436

mistostarostka@jenstejn.com

P. Antošová +420 607 091 159

P. Rachová +420 286 851 985

info@jenstejn.com

Úřední hodiny OÚ:

Po 8:00–11:00 18:00–19:30

St 8:00–11:00 13:00–16:00

Obecní SMS infokanal:

IK JENSTEJN REGISTRUJ na telefon +420 605 733 680.

Obecní policie:

+420 724 111 222

Pošta Jenštejn:

Po+St 15:00–18:00

Út+Čt+Pá 8:00–11:00

Pošta Zeleneč:

Po-Pá 8:00–11:00 14:00–18:00

Knihovna:

Čt 17.00–19.00

MŠ Jenštejn:

www.msjenstejn.cz

www.jenstejn.cz - obec

www.jenstejn.eu - fórum

facebook.com/jenstejn - Facebook

RC Jenštejnský trpaslík

www.trpaslik.info

SK Jenštejn

www.skjenstejn.wz.cz

Jenštejnský občasník

redakce@jenstejn.info

picasaweb.google.com/fotojenstejn

facebook.com/jenstejnskyobcasnik

Základní školy v našem okolí

V zimě se uskuteční zápisy do základních škol na rok 2015/2016

Problematicke umístování dětí do základních škol v okolí jsme se v Občasníku věnovali už letos v březnu po zápisech na školní rok 2014/2015. Od té doby uběhlo devět měsíců a před rodiči a dětmi jsou zimní zápisy na školní rok 2015/2016. Opět jsme tedy oslovili starosty obcí a základní školy v okolí a přinášíme přehled informací o školách, do kterých se z Jenštejna hlásí děti nejčastěji.

Z pohledu školského zákona se bohužel nic nezměnilo. Obec

má stále povinnost zřídit školský obvod, ale žádná z obcí v okolí nemá v plánu takový obvod s Jenštejnem ani s žádnou jinou obcí zřídit. Pokud se tedy nakonec nepodaří nějaké dítě do první třídy umístit, zajistí pro něj místo ve škole Krajský úřad. Z Jenštejna by letos mělo jít k zápisu 22 dětí. Informace o předpokládaném počtu prvňáků v dané škole nám poskytli jejich ředitelé na základě údajů z místní školky a ze školek v okolních obcích. O školu v Satali-

cích tak například v naší školce projevil zájem 8 rodičů a tolik žáků by od nás mohla satalická škola pravděpodobně i přijmout. Ve Vínorci je to složitější, ale zřejmě otevrou 4 první třídy a pokusí se v případě místa zohlednit, zda-li má předškolák ve vinořské škole sourozence. Z Brandýsa a Dřevčic nám odpověděli, že místo pro žáky z okolních obcí pravděpodobně mít nebudou.

Neberte prosím tyto informace jako konečné. Aktuálně probíhají

jednání našeho starosty s vedením okolních obcí a zejména úda- je z Brandýsa a Dřevčic se velmi liší od toho, co nám napsali na jaře. Sledujte tedy prosím obecní webové stránky a případně facebookový profil obce, kde budou informace o okolních školách průběžně aktualizovány. Pokud půjdete k zápisu do více škol, tak prosím dejte jejich ředitelům včas vědět, do které z nich vaše dítě nastoupí.

Jiří Hulík

Obec	MČ Praha - Vínor	MČ Praha - Satalice	Dřevčice	Brandýs n. Labem - Stará Boleslav (ZŠ Palachova)
Ředitel(ka)	Alfred Teller	Mgr. Zdislava Nováková	PaedDr. Zuzana Bergerová	Ing. Jaroslav Kindl
Web	www.zsvinor.cz	www.skola-satalice.cz	www.zsdrevvice.cz	www.fzs-palachova.cz
Termín dne otevřených dveří	9.12.2014	22.1.2015 (schůzka pro rodiče)	zatím nestanoven	zatím nestanoven
Termín zápisu	3.2.2015 4.2.2015	4.2.2015	zatím nestanoven	4.2.2015 5.2.2015
Celkový počet žáků 2014/2015	478	466 (Maximální povolená kapacita školy je 525 žáků a ideální zaplněnost cca 480 žáků.)	ZŠ 50 (MŠ 39)	U zápisu na rok 2014/2015 bylo 106 dětí
Celkový počet žáků z Jenštejna 2014/2015	35	30	ZŠ 1 (MŠ 0)	údaj nesdělen
Počet prvňáků 2015/2016	120 (4 třídy, rozhodnuto bude po zápisu)	60	ZŠ 15 (MŠ 15)	údaj nesdělen
Počet prvňáků z jiných obcí 2015/2016	Ve škole je 96 vlastních předškoláků.	Ze Satalic, Radonic a Jenštejna se předběžně předpokládá k zápisu 61 dětí.	ZŠ 0 (MŠ 0)	Dle předběžných informací od ředitelů základních škol města, bude v příštím školním roce problém přijmout děti z jiných obcí vzhledem k naplněnosti škol.

Svazková škola jako alternativa

Místostarostka obce píše o jedné z variant řešení nedostatku škol

Školský zákon přijatý v roce 2004 přinesl novou možnost. Stanovil, že veřejnou školu nemusí zřizovat pouze kraj nebo obec, ale může ji zřídit i svazek obcí. V takovém případě rozhodují o směrování školy všichni členové svazku. Pod jeden subjekt spadá více mateřských a základních škol. Svazková škola nemá právní formu příspěvkové organizace, jak bývá jinak obvyklé, ale školské právnické osoby. Svazkovou školu řídí jeden ředitel, který má oproti běžným školám větší pravomoci, ale zároveň i větší odpovědnost. Odloučená pracoviště obstarávají vedoucí, kteří nemusejí tolik řešit administrativu a mají díky tomu více času na pedagogickou činnost.

U svazkové školy jsou samozřejmě odloučená pracoviště. Dotace na žáka je u školy, která má odloučená pracoviště, o něco větší než je běžné. Další výhodou je bezesporu to, že si škola může dovést zaměstnat odborné učitelské profese, protože učitel přežije mezi odloučenými pracovišti a kapacitu tohoto odborného učitele lze plně využít. Svazková škola je schopna pružněji reagovat na výkyvy počtu žáků v jednotlivých obcích a také má větší šance při získávání dotací. Je možné sdílet některé činnosti: např. správu počítačové sítě, účetnictví, revize, školení, společný nákup energií, učebních pomůcek či potraviny do školních jídelen, což vede k provozním úsporám. Ve svazko-

vé škole musí jednotlivé školy a školky sladit svůj rámcový vyučovací program a tyto skutečnosti přináší zlepšení podmínek pro zajištění základního vzdělání na území svazkové školy.

Počáteční nevýhodou procesu je jistá složitost ustavení svazkové školy. Na začátku celého procesu se musí jednotlivé obce nejdříve domluvit a poté realizovat poměrně náročný proces ustavení. Jsou kladeny také vysoké nároky na manažerské dovednosti ředitele svazkové školy.

Jistě se ptáte, proč píšete o svazkových školách zrovna do Jenštejnského občasníku. Myslím si, že je to šance pro Jenštejn. V okolí Jenštejna je spousta vesnic, které mají podobný problém. Proč se

nedomluvit a nepostavit v rámci domluveného svazku jen třeba 1. stupeň, který budeme spolu se zkapacitněnou MŠ sdílet s ostatními a oni budou svoje školská zařízení sdílet s námi.

V budoucím programovacím období budou podporovány rozsáhlé projekty s regionálním dopadem, zaměřené na zkapacitnění školství. Hovořím především o ITI projektech, jejichž zpracovateli jsou organizace zřizované městy, obcemi, příspěvkovými organizacemi měst a obcí a ostatními veřejnoprávními subjekty a mají pověření ze strany nositele integrovaného nástroje, za kterého je v našem případě považována Praha.

Jana Ivanišová, místostarostka

Dřevčická škola

Jenštejnské děti chodily do školy už od 18. století do vedlejší vesnice

Původní dřevčická škola (V. Kovanda)

První velice chabé záznamy o školství v našich dějinách pocházejí z 12. a 13. století. Ani doba Karla IV. ve 14. století nepřinesla zlepšení. Jestliže v dalších stoletích byla určitá snaha o vzdělávání, bylo to hlavně zásluhou církve, která při farách zakládala školy. Vrchnost neměla zájem na vzdělání obecného lidu. Jazykem vrchnosti byla němčina, čeština byla pro ně sprostá. Po třicetileté válce byly i tyto slabé záblesky vzdělanosti rozmětány. V celém našem kraji nebyla jediná fara, ani farní škola. O této strašné době řekl Jan Amos Komenský: „Ztratili jsme ráj pozemský, ztratili jsme i ráj duchovní. Na pustiny země jsme vyhnáni, pustinou jsme i sami v srdcích svých učiněni.“

Prvním zábleskem vzdělanosti byla doba, kdy na rakouském trůnu seděla císařovna Marie Terezie v letech 1740 – 1780. 6. prosince 1774 vydala „Všeobecný řád školský.“ Stala se tak zakladatelkou obecného školství. Nebyla to ještě zdaleka doba, ve které byly převratné změny ve školství a vzdělanosti. Byl to jenom pokus.

Přeskočím velice dlouhou a přetěžkou kapitolu o zřizování prvních vesměs farních škol a zaměřím se na školu ve Dřevčicích, do které chodily naše děti po celé generace. První škola ještě v 18. století byla zřízena v blízkosti dřevčického kostela. Budova byla jednopatrová. V přízemí byla škola a v patře fara. Když vyhořela, byly její zbytky srovnány se zemí. Po určitou dobu chodily děti (tedy i jenštejnské) do provizorně zřízené školy ve stodole jednoho statku v Popovicích. Toto provizorium bylo nejhorší ze všech následujících. Po čase se škola stěhovala zpět do Dřevčic. Byla pro ni částečně upravená část stodoly v panském dvoře č. p. 1. Bylo však nutné se často střídat s ubytovnými vojáky. Když majitel dvůr pronajal, byla škola zrušená. Nové místo pro školu bylo vyhlášeno v části ovčína, který stával na po-

zemku poblíž dnešního hřbitova. Ani tato škola neměla dlouhého trvání. Byla dřevěná a měla jenom hliněnou podlahu. Další škola byla zřízena z farské stodoly a chléva. Ve stodole v jedné oplotni byla učebna a z chléva byl upraven byt pro učitele. V roce 1809 vyhořela celá obec Dřevčice až na školu a kostel. V této škole se vyučovalo celá desetiletí.

A nyní několik čísel. Všechny školy byly pouze jednotřídní. Těžko si dnes představit, jak mohl jeden učitel zvládnout a ještě vyučovat tolik dětí najednou. Učitel neměl často ani patřičné vzdělání. Byl jmenován farářem. Nedostával žádný plat, pouze naturálie v podobě živobytí a dřevem na otop. Přivydělával si po nedělích službou v kostele. Někde měl i malé poličko.

V roce 1832 bylo v jedné učebně 128 dětí, v roce 1833 již 142 dětí. Mírný pokles nastal v bouřlivých dobách kolem roku 1848, ale již v šedesátých letech opět počet dětí stoupl na 150 až 160 v jedné učebně. Musím však připomenout, že mnoho dětí pro chudobu rodičů nechodilo do školy vůbec. Další překážkou byly jarní a podzimní práce na polích, kterých se musely děti v chudých rodinách zúčastňovat. Vyučování bylo vždy celodenní. Prázdné bylo každý čtvrtek, neděle a všechny církevní svátky. Také se nevyučovalo v masopustních dnech, v pondělí po posvícení, o křížových dnech, na popeleční středu, v den svatého Blažeje a o dušičkách. Hlavní prázdniny začínaly začátkem srpna a končily buď koncem srpna, nebo 15. září. Vyučovací řeč v Dřevčicích byla vždy čeština. Škola byla katolická a hlavním učebním předmětem bylo náboženství, které vyučoval sám pan farář. Dále se učilo čtení, mluvnice, vyslýchání čteného, psaní, počty, dobrořečení a rolnictví. Od roku 1868 se vyučoval i přírodopis a zeměpis. Vyučovalo se též o bourci morušovém a štěpařství. Divčí ruční práce se začaly vyučovat od roku 1882.

Vyučovací předměty se často měnily. Platilo se také týdně školné. Od roku 1851 se platilo za každé dítě ve věku 6 až 8 let 1 krejcar, od 8 do 10 let 1 ½ krejcaru, od 10 do 12 let 2 krejcare. Chudé děti byly od placení školného osvobozené. V roce 1883 byla škola rozšířena o druhou učebnu. Počet dětí stoupl nad 160 a to již nebylo únosné pro jednoho učitele a jednu učebnu. V roce 1891 byla zřízena třetí učebna už v nové škole. Počet dětí stoupl na 200. Jenom z Jenštejna chodilo do školy více než 60 dětí.

Stavbu nové školy popisují zkráceně. Za 1 300 zlatých byl dne 31. ledna 1887 odkoupen pozemek pro stavbu školy. 29. března byla školskou komisí v Karlíně stavba povolena. Rozpočet na novou školu byl 13 850 zlatých. Zahájení stavby: 13. června 1887 v 6 hodin ráno. Dokončení stavby: 30. října 1887.

Základní kámen byl dovezen z lomu Františka Záruby z Jenštejna za doprovodu hudby dvěma páry koní ke staveništi a slavnostně zazděn na pravé straně u hlavního vchodu. Do kamene byly vloženy mince – krejcare a zlatáky, pamětní listina s popsanou událostí na pergamentu. Za Jenštejn byl podepsán starosta Josef Cafourek. Škola byla svěcena 1. listopadu 1887. Byla to velká sláva pro Dřevčice a přiskolené obce Jenštejn, Popovice a Cvrčovice. A teď pozor! Všechno žactvo bylo pohoštěno párkem s rohlíkem, sklenicí piva a cukrovinkami. Odpoledne se konala slavnostní hostina s hudbou pro pozvané hosty a večer taneční zábava.

Školní budova měla 11 místností. Z toho 3 učebny, 1 kabinet, byt pro učitele a podučitele a 2 záložní místnosti. Takto stojí celá desetiletí dodnes, pouze s částečnou přístavbou a úpravami. Na začátku 20.

století a v 1. republice byl počet dětí stále vysoký. Až 2. světová válka znamenala významný pokles. Bída, hlad a hlavně strach z války byly hlavní příčinou poklesu počtu dětí.

Právě do této doby zapadá i moje první seznámení s dřevčickou školou. Přesně v té nejhorší době okupace, 1. září 1943, jsem jako prvňáček nastoupil do této školy. To už měla 5 postupných ročníků, ale pouze ve 2 učebnách. 1. a 2. třída v jedné učebně, 3., 4. a 5. ve druhé učebně. Pamatuji se, že nejhorší známka byla 6 podle německého vzoru. Moc jsme se toho nenaučili. První 2 roky byla škola často obsazená německými vojáky a do školy jsme chodili málo. Ale ani po válce to nebylo lepší. Tři ročníky v 1 učebně a jen jeden učitel. To nedává dobrý předpoklad pro další vzdělání.

V roce 1987, přesně 100 let od otevření dřevčické školy, jsem v naší kronice na 17 stránkách popsal podrobně celé školství na Brandýsku, hlavně o škole ve Dřevčicích.

Tento dnešní článek obsahuje pouze zkrácené vyprávění o jenštejnských školách a jejich trampotách. Například, do školy ve Dřevčicích se chodilo jenom pěšky po nížovské cestě od Červeného křížku na kraj Dřevčic. Tato cesta již neexistuje. Po ukončení 5 tříd základní školy ve Dřevčicích se mohli žáci dál vzdělávat v měšťanské škole v Brandýse a od roku 1933 ve Víně. Do obou škol chodili zase jenom pěšky.

Dřevčická škola je vlastně starinka, která celá pokolení Jenštejnáků naučila alespoň v základech číst, psát a počítat. Budme jí za to vděční!

Václav Kovanda, kronikář

Budova dřevčické školy z roku 1887 (V. Kovanda)

Výsledky komunálních voleb v Jenštejně

Devět mandátů si rozdělila čtyři sdružení nezávislých kandidátů

Komunálních voleb v Jenštejně a Dehtárech se letos zúčastnilo 348 z celkem 641 oprávněných voličů, což představuje v rámci ČR nadprůměrnou volební účast 54,29 %. Před čtyřmi lety ale přišlo k volbám v naší obci dokonce 66,01 %.

Poprvé se volilo devět zastupitelů a zájem o tato místa mělo celkem 37 kandidátů. Zvítězilo sdružení nezávislých kandidátů Změna pro Jenštejn 2014 (31,83 % hlasů),

kteří získalo tři mandáty (Jiří Hulík, Roman Pokorný a Norbert Hlaváček). Na druhém místě se umístilo sdružení Hodnota pro Jenštejn (27,29 %) rovněž se třemi mandáty (Petr Dovolil, Jana Habartová a Gabriela Spurná). Dva zastupitele získalo Sdružení pro zodpovědnou budoucnost (23,33 %) – Janu Ivanišovou a Zuzanu Dvořákovou. Jedním zastupitelem, Markem Vackem, je zastoupeno sdružení

Pro Jenštejn a Dehtáry (16,49 %). Nezávislá kandidátka Zdeňka Fryková získala 1,05 %.

Zastupitelstvo se tak proti minulému volebnímu období výrazně proměnilo. Mandát voliči prodloužili jen Petru Dovolilovi, Janě Habartové a Janě Ivanišové, přičemž obě jmenované ženy ale nestrávily v zastupitelstvu celé minulé volební období. Nováčkem v zastupitelstvu také není Marek Vacek,

který byl krátce členem minulého zastupitelstva v počátku volebního období, předtím však byl jeden čas i starostou obce. Zbylých pět zastupitelů je úplně nových.

Jenštejnský občasník na této a následující straně přináší stručné profily osmi zastupitelů, s devátým z nich, starostou Norbertem Hlaváčkem, přinášíme rozhovor na stranách 1 a 6.

Martin Sídlaček

Nové složení zastupitelstva obce

Profily nových zastupitelů v pořadí dle preferenčních hlasů získaných v komunálních volbách

Ing. Jiří Hulík

Do Jenštejna jsem se přistěhoval jako „náplava“ z Prahy v zimě 2007. Po minulých volbách jsem jako mnoho jiných uvěřil, že nás po kritizované době temna čeká profesionální, efektivní, transparentní a sluncem zalitá budoucnost. Postupem času se však volební nadšení, sliby a ideály začaly ztrácet pod tíhou „vyšších principů“ a budoucnosti našich dětí. Výsledkem bylo zastupitelstvo, kde se schopnosti jeho členů často degradovaly v zákopové válce plné neschopnosti poslouchat jeden druhého.

Nemám rád demagogii a ohýbání pravdy nebo neschopnost si alespoň základní informace najít, ověřit a připravit. Nic však není černé a bílé, nikdo nerozumí všemu a nikdo není neomylný. Jestli můžu být já dobrým zastupitelem, mohu jen doufat. Ještě na jaře jsem připravoval Jenštejnský občasník, tu a tam něco v obci vyfotil a na zasedání zastupitelstva chodil jen jako divák.

Až budoucnost s jistotou ukáže, jak se mně osobně, nám všem za Změnu pro Jenštejn i nám všem našim voličům skutečně podařilo něco změnit a zda to opravdu bylo k lepšímu. K lepšímu nejen pro nás, ale pro všechny. A doufám, že i se všemi. Do té doby si pokusím zachovat ten slibovaný nadhled.

Roman Pokorný

V Jenštejně žiju už 20 let a jsem majitelem restaurace Ala Bašta. Politické dění mě nikdy dříve příliš nezajímalo. Ale při mé profesi hospodského člověka zjistí, že mnoho lidí mluví o tom, jak by se věci měly dělat správně, ale jen málokdo je ochoten něco opravdu udělat.

V Jenštejně se za poslední čtyři roky postavila školka, ale jinak se celá obec především rozhádala, nastvávání na Jenštejn byli i zastupci z okolních obcí. Když začal Norbert Hlaváček připravovat Změnu pro Jenštejn, nabyl jsem přesvědčení, že pouze kritizovat a nic nedělat je jednoduché, ale já chci zkusit naši obec aktivně posunout někam dál.

Mojí snahou rozhodně není slibovat nemožné, i proto jsem se uměl snadno ztotožnit s naším programem, který sice nezapomíná na „velké“ projekty, ale stejně důležité jsou pro něj i ty malé. Stojím nohama pevně na zemi, a proto vím, co představuje nejenom v prvním funkčním volebním období splnit reálné cíle. Ale věřím, že rozumní lidé najdou společnou řeč.

Proto mě potěšilo, že se šest lidí v zastupitelstvu dokázalo i přes mnohdy různé názory na některé věci domluvit, zapomenout na minulá nedorozumění a uzavřít koaliční dohodu.

Mgr. Petr Dovolil

Jsem rád, když má moje práce pro někoho užitek. Věřím ve schopnost dospělých rozhodovat se v obecních záležitostech věcně a nezištně ve prospěch celku. Co umím:

Odborně spravovat obec, tj. sepisovat smlouvy, zakládat právnické osoby, připravovat stavební projekty a finančně a projektově je řídit, připravovat a provádět výběrová řízení na veřejné zakázky a koncesní smlouvy, připravovat správné rozhodnutí obce atd. Moje vize aneb jak vidím Jenštejn v budoucnosti:

Jenštejn, včetně Dehtár se postupně stane místem, kde budou dostupné kvalitní veřejné služby. Obec zvládne svůj rozvoj do budoucí velikosti 3 - 3,5 tisícového města a vyřeší své problémy s chybějícím občanským vybavením, dopravou, parkováním, bývalým areálem JZD, developerskou výstavbou atd. Obecní záležitosti se budou řešit věcně na základě veřejné diskuse na zastupitelstvu a v výběrech. U každého rozhodnutí zastupitelstva bude jasné, jaké má přínosy pro obec a jejich občany na straně jedné a jaké náklady či negativa vyvolává pro rozpočet obce a výdaje jejich obyvatel na straně druhé. Všichni budeme „bohatší“ o nově hodnoty. Protože se o obec budeme dobře starat.

Ing. Jana Habartová

Aktivní člověk z Vysočanských vrchů s otevřeným pohledem na věci a děje kolem sebe.

Co umím:

Jako pojistný matematik dokážu propojit ekonomický a teoretický pohled na věc.

Jako žena pohybuji se ve více méně mužské profesi zvládám koordinaci poměrně rozdílných názorů a povah.

Jako organizátor různých akcí dokážu kvalitně a funkčně zajistit akce potřebné i ty pro radost.

Jako maminka dvou silně nedonošených dětí umím pochopit nestandardní životní situace a jako maminka tří dětí vím, že je třeba někdy věci řešit a někdy chvíli počkat.

Jako aktivní člověk umím efektivně využívat dostupné zdroje i čas.

Moje vize aneb jak vidím Jenštejn v budoucnosti:

Jenštejn jako obec u Prahy, kde se příjemně žije nikoli jen přespává - a to aspoň částečně v přírodě a přesto blízko pracovních příležitostí - a to mladým i věkově zralým, rodinám i singl.

Jenštejn jako obec, která umí využít nabízené příležitosti a kde je rozpočet využíván s rozmyslem a efektivně.

Zastupitelstvo zvolilo starostu

Noví zastupitelé se sešli na prvním jednání po volbách

V zákonné lhůtě, která uplynula od skončení voleb, se 7. listopadu poprvé sešlo nově zvolené zastupitelstvo obce. Zúčastnili se ho všichni nově zvolení členové a všichni také složili zákonem předepsaný slib.

Novým starostou byl pěti hlasy zvolen Norbert Hlaváček ze Sdružení Změna pro Jenštejn 2014, který se sám hlasování zdržel. Proti jeho zvolení byli tři

členové Hodnoty pro Jenštejn. Funkce starosty bude uvolněná, což znamená, že starosta bude na úřadě pracovat na plný úvazek.

Neuvolněnou místostarostkou byla zvolena dosavadní starostka Jana Ivanišová. Hlasovalo pro ni šest přítomných, proti byli opět tři zastupitelé za Hodnotu pro Jenštejn.

Zvolen byl dále také kontrol-

ní a finanční výbor. Tyto výbory musí obec zřídit povinně ze zákona. Kontrolní výbor bude pracovat ve složení Petr Dovolil (předseda), Martin Šidlák a Veronika Kaštovská. Finanční výbor byl zvolen ve složení Jiří Hulík (předseda), Blanka Křížová, Jan Rábl, Kamil Ondroušek a Radek Roušar. Zároveň byl založen ještě třetí výbor, a to osadní pro část Dehtáry. Ten

by měl pomoci více začlenit tuto část vesnice do obecního života a být blíž tamním obyvatelům při řešení jejich problémů. Jeho předsedou bude Marek Vacek a členy Aleš Moudrý a Miroslava Hrdinová.

O zřízení případných dalších výborů, konkrétně komunitního a rozvojového, rozhodovalo zastupitelstvo po uzávěrce tohoto vydání.

Martin Šidlák

Ing. Jana Ivanišová

Ve své profesní kariéře jsem získala řadu zkušeností ve státní správě, které bych chtěla využít ve prospěch obce. Konkrétně jsem působila na ministerstvu práce a sociálních věcí v oblasti zaměstnanosti a dříve na úřadu práce jako analytička trhu práce a tisková mluvčí. Také bych ráda přispěla svými zkušenostmi z projektových činností a získávání dotací z různých dotačních titulů, kterými jsem se zabývala při působení na pozici ředitelky oblastní kanceláře hospodářské komory.

V současnosti pracuji ve velké telekomunikační společnosti na pozici specialistiky účtování služeb propojení. Spolu s tímto zaměstnáním jsem na konci předcházejícího volebního období vykonávala funkci neuvolněné starostky obce Jenštejn a mám tedy reálné zkušenosti s vedením obce. Při tom všem se mi společně s mým manželem podařilo vychovat dvě dcery do samostatně myslících a suverénních bytostí se svým vlastním názorem, obě studují vysokou školu.

Nyní jsem zvolena místostarostkou obce Jenštejn. Chci ještě jednou poděkovat všem, co přišli k volbám, a dali mi svůj hlas. Každý z nich chci zúročit především prací ve prospěch naší obce v MAS Střední Polabí. Aktivně se zapojím do práce na úřadě a do výborů.

Ing. Zuzana Dvořáková

Rozhodla jsem se kandidovat do zastupitelstva, protože bych se ráda podílela na chodu obce, na pořádání společenských akcí, ale i na zlepšování a rozvoji obce. Mým oborem je geodézie a katastr nemovitostí, které jsou úzce spjaty se stavebnictvím. Na obci chci pomoci řešit tyto záležitosti.

Díky zaměřování, které jsem zde prováděla během osmi let, co zde bydlíme, znám obec ještě i z jiného pohledu, z pohledu geodeta. Mým cílem je zahájení pozemkových úprav v našem katastru. To by obci přineslo nové uspořádání zemědělských pozemků, na kterých se hospodáři a nejsou určeny k zástavbě. Zároveň by došlo k novému uspořádání vlastnických hranic v bývalém areálu JZD, kde je právě toto největším problémem. Po skončení úprav by bylo možné realizovat v areálu další rozvoj. Pozemkové úpravy plně hradí Státní pozemkový úřad, a pro obec neznamenají žádnou investici.

V poslední době jsem měla možnost podílet se na realizaci akcí pro děti a zjistila jsem, že je to pro mě úžasný relax. Baví mě připravovat pro děti překvapení a těším se na jejich reakce. Líbí se mi aktivita našich sdružení Trpaslík a sdružení hasičů a Jenštejnského občasníku. Chci je podporovat v jejich činnosti.

Ing. Gabriela Spurná

Jsem vnímavá žena s činorodou myslí, která velmi ráda komunikuje, tvoří a spolupracuje, přitom ctím tradiční hodnoty.

Co umím:

Umím jednat s lidmi, vést složitá jednání s úřady či obchodními partnery a získat si lidi na svou stranu. Umím jít za svým cílem a nenechám se odradit častými neúspěchy. Dobře se orientuji v nepřehledných situacích a jsem schopná si udělat vlastní úsudek. Mám profesionální přístup a nebojím se nepopulárních rozhodnutí. A hlavně... snažím se používat selský rozum.

Moje vize aneb jak vidím Jenštejn v budoucnosti:

Vidím Jenštejn jako ekonomicky smýšlející obec s fungujícím zastupitelstvem a bezpečnou infrastrukturou, která vytváří podmínky pro kvalitní bydlení obyvatelům všech věkových kategorií a různého sociálního postavení. Obec, která zajišťuje dostatečnou občanskou vybavenost a podmínky pro rozvoj služeb. Obec, která podporuje občanské aktivity, kulturní, sportovní a společenské akce. Prostě obec, kde žijí lidé, kteří se umí navzájem pozdravit.

Marek Vacek

V Jenštejně jsem se narodil a prožil krásné chvíle dětství se svou rodinou i se svými kamarády. Můj velký koníček je dobrovolné hasičství, kterému věnuji, dalo by se říci, svůj veškerý volný čas.

Rodná obec mi není lhostejná, takže jsem se před více než deseti lety rozhodl poprvé kandidovat do zastupitelstva obce Jenštejn. V zastupitelstvu jsem již čtvrté volební období, každé z nich bylo v něčem jiné, v předminulém jsem byl zvolen do funkce místostarosty a poté starosty obce, minulém volebním období jsem na funkci zastupitele cca po roce rezignoval.

V tomto volebním období se chci, stejně jako předešlé roky, věnovat zejména hasičům a veškerým aktivitám s nimi spojenými, zasadit se o vybudování nového objektu hasičárny, a dále se chci zabývat prací v nově vzniklém osadním výboru místní části Dehtáry, kde bydlím se svou rodinou.

O svých aktivitách kolem jenštejnských hasičů a osadním výboru budu pravidelně informovat na stránkách Jenštejnského občasníku. Již v tomto čísle jsem se pokusil o první články, týkající se jak činnosti hasičů, tak minulosti i současnosti obce Dehtáry.

Obec by měla fungovat lépe

Rozhovor s novým starostou obce Norbertem Hlaváčkem

pokračování ze strany 1

Jaký máte dnes pocit z výsledků voleb a jak probíhala povolební jednání?

Mám stále stejný pocit dnes, jako v sobotu po volbách. Jsem rád, že jsme přesvědčili voliče, že má ještě smysl dát někomu šanci s tím „něco“ dělat. Mrzí mne, že k volbám přišlo méně lidí než minule, ale rozumím tomu tak, že hodně lidí je roztrpčeno a zklamáno z neustálých pŕetek a žabomyšských válek, které tu probíhaly, zmateno z toho, že vlastně ani neví, kdo je zrovna starosta nebo místostarosta, ale hlavně, že nebylo jasné, kam se obec bude dále ubírat.

Povolební jednání byla, jak to říct, zkrátka náročná, zdloouvavá a hlavně jich bylo opravdu hodně. Ale to je asi daň, kterou jsme dobrovolně zaplatili za to, že jsme opravdu chtěli jednat se všemi SNK, které uspěly ve volbách. V tom jsme byli jedini. A jsem rád, že se podařilo dát dohromady šest zastupitelů, kteří našli společnou řeč v tom, jak a co dělat v následujících čtyřech letech.

Jaké si chcete vzít poučení z předchozích volebních období?

Demokracie je o diskuzi a o tom, aby ti, kteří diskutují, byli schopni slyšet i jiné názory než ty své. Je to i o kompromisech,

kteřé by však nikdy neměly zvítězit nad zdravým rozumem. Chtěl bych více informovat občany o tom, co dělá obec, snažit se je ve větším počtu dostat na jednání zastupitelstva. A to je asi to nejdůležitější poučení – na zastupitelstvu mluvit s občany, nehádat se mezi sebou a nedohadovat se ve věcech, které občané na první poslech nejsou někdy schopni analyzovat.

Co je vaší prioritou na celé volební období?

Být tady pro lidi. Chtít slyšet jejich názory, poslouchat je a řešit co trápí je. Ne pouze to, co trápí 9 lidí v zastupitelstvu. Neutápět se na zastupitelstvu v osobních a často malicherných sporech mezi zastupiteli. Ale na to je třeba devíti lidí a nebude to snadné.

Občany by ale spíš zajímaly konkrétní cíle, co od nového vedení obce můžou čekat?

Co chcete slyšet dřív? Už teď je jasné, že úkolů je spousta. Nikdo, kdo do takové funkce nenastoupil, si neumí představit, co všechno musí obec řešit za úkoly. V den, kdy odpovídám na tento rozhovor, je neděle 9. 11. a kalendář se mi plní stále víc. Jako první mi například přistály na stole dvě pozvánky k soudu o svěření občanů do péče obce z důvodu jejich nesvéprávnosti. V pátek spadla na poště část omítky na stropě. Točna autobusů v

NJ je v nevyhovujícím stavu a hrozí, že pokud to nevyřešíme, nebudou tam autobusy zajiždět. Pozemek ovšem není obecní, nelze tedy do něj investovat obecní peníze. Nějaké provizorní řešení se už ale podařilo najít. Ve velmi krátkém čase bych rád navštívil starosty a místostarosty všech okolních obcí a narovnal vztahy, často z minulosti velmi pokřivené. Totéž mne čeká při návštěvách ředitelů okolních základních škol. Čeká nás jednání s těmi, kteří údajně koupili pohledávky za DEVO Group od Sberbank.

Rádi bychom našli schopné, chytré a hlavně ochotné lidi do komunitního a rozvojového výboru. Musíme začít pracovat na rozpočtu obce pro rok 2015, řešit nově vznikající stavby v areálu Nového Jenštejna a pokusit se konečně vyřešit situaci v bývalém JZD. Současně musíme sledovat vypisované dotační tituly a být připraveni žádat o dotace, v první řadě na chodník do domova seniorů, kanalizaci a vodovod v Dehtárech, dětské hřiště, sportoviště pod hradem či zázemí pro naše hasiče...

Chtěli bychom zorganizovat veřejnou debatu na téma úpravy územního plánu, která rozdmýchává mnohé emoce. Takže bychom rádi, aby občané rozhodovali nejen na základě emocí, ale mohli mít možnost zjistit i

fakta. A to ještě zcela jistě nevím vše!

Jak dokážete skloubit svou práci s funkcí uvolněného starosty obce?

To už jsem udělal. Jsem podnikatel a upravil jsem smluvní vztahy s partnery tak, abych se mohl věnovat obci skutečně naplno.

Tématem tohoto čísla je základní vzdělání. Už jste to trochu zmínil, ale jaké vás čekají v této oblasti úkoly a na co budete ve své práci navazovat?

Všichni rodiče předškoláků či školáků jistě vědí, že Jenštejn nemá školský obvod. Ten by sice měl mít ze zákona, ovšem už nám nikdo neřekne, jak jej máme vytvořit, když o to okolní školy nestojí.

Mým prvním úkolem je, abych po návštěvě okolních starostů navštívil i ředitele základních škol v okolí a snažil se je přesvědčit, aby nám umožnili umístit naše školáky do jejich škol. Nebude to pro obec jistě zadarmo, ale je to opravdu velmi důležité.

Možná se jednou několik okolních obcí dohodne a postaví společnou školu, ale nebude to ani příští ani přespříští školní rok, takže naše jediná šance je dohodnout se se stávajícími školami v okolí. Věřím, že to půjde lépe než v minulosti.

Evžen Dub

Co dělá obecní úřad

Starosta podává zprávu o prvních dvou týdnech ve funkci

Na obecních stránkách Občasníku bych rád pravidelně informoval trochu víc o běžné denní agendě starosty a obecního úřadu, aby občané dostali maximum informací o tom, co se děje. Vzhledem k uzávěrce tohoto čísla můžu napoprvé popsat jen svých prvních devět dní na postu starosty.

Jako jednu z prvních věcí jsem si naplánoval pokusit se narovnat z minulosti pošramocené vztahy s okolními obcemi. Sešel jsem se proto se starostou Vnoře panem Švarcem, starostkou Satalic paní Voborskou a se starostou Radonic panem Němcem i celou radou této obce. Diskutovali jsme mimo jiné chodník, který plánují vnořští směrem k Jenštejnu, naše plány na chodníkem k Domovu seniorů a jeho možné protažení až k vnořskému chodníku, naučnou

stezku do Vnoře, školy, školky, zapojení Jenštejna do skupiny obcí, které čelí snahám o vedení trasy obchvatu Prahy přes naše katastry atd. S panem starostou Němcem z Radonic a celou jejich radou jsem se bavil o územním plánu, řešení dopravní situace a využití obecní policie a také našich hasičích, kterým přislíbil přispívat o 50 000 ročně větší částkou než doposud.

Další schůzky se starosty okolních obcí už mám domluveny také. S Jiřím Hulíkem jsme se sešli s ředitelkou satalické základní školy a jednali o přijímání našich dětí. Další ředitele okolních škol budu obíhat v příštích týdnech.

Nadějně vypadá řešení komplikací s obratištěm autobusů v Novém Jenštejně, kde mají autobusy velké problémy se otáčet. Obci se povedlo dohodnout se

dvěma sponzory, kteří odstraní retardér, na který si řidiči autobusů nejvíc stěžují, zalijí díry betonem a odřežou třicí dráty. Celková výše této investice, která je nutná, ale obec ji nemůže podle zákona na cizím pozemku realizovat, je zhruba 55 000 korun.

Setkal jsem se s lidmi, kteří by nám snad mohli pomoci s nějakou menší dotací pro naše hasiče. Proběhla jednání se zástupci developerů BB Invest (již dlouho plánované domy u bývalého JZD za bytovkami) a údajnými zástupci společnosti, která prý koupí pozemky vlastněné společností Bayeta (pole mezi Radonicemi a Jenštejnem). Těm jsem sdělil stanovisko celé koalice, že nebudeme rozšiřovat zastavitelná území v Jenštejně.

V lednu budeme podávat žádost o dotaci na chodník k Do-

movu seniorů. Intenzivně pracujeme na rozpočtu obce pro rok 2015. Připravujeme dvě další zastupitelstva do konce roku, jedno 4. 12. a druhé 18. 12., kde budeme mimo jiné probírat úpravu územního plánu a rozpočet obce pro rok 2015. Funguje Finanční výbor obce, který se podílí na přípravě rozpočtu, pracuje i Osadní výbor v Dehtárech a dáváme dohromady ty, kteří by chtěli pracovat v Rozvojovém a Komunitním výboru.

Moje poděkování za pomoc a spolupráci patří především Pavle Rachové, Pavlíně Antošové, Jirkovi Hulíkovi, Markovi Vackovi, Zuzce Dvořákové, Janě Ivanišové a mnohým dalším, kteří bez nároků na čas a vlastní pohodlí pomáhají obci a nám všem.

Norbert Hlaváček, starosta

Hodnota pro Jenštejn

Stanovisko sdružení k povolební situaci v obci

Vážení voliči Hodnoty pro Jenštejn,

chtěli bychom Vám ještě jednou poděkovat za podporu, kterou jsme od Vás v říjnových volbách dostali. Velice si ji vážíme. Současně Vás chceme informovat o krocích, které jsme od voleb podnikli, abychom náš program mohli v příštích letech v Jenštejně, včetně jeho místní části Dehtáry realizovat.

Krátce po volbách jsme se sešli a nabídli jednání se Změnou pro Jenštejn. Naši představou bylo, že snahou Změny pro Jenštejn bude vytvoření co nejsilnějšího týmu, který by obyvatelům Jenštejna přinesl v letech 2014-2018 naprosto konkrétní výsledky a hodnoty. Na začátku prvního jednání nám však bylo sděleno, že post místostarostky nabídla Změna pro Jenštejn paní Ing. Janě Ivanišové a že pokračuje dál v rozhovorech o koalici se SNK Sdružení pro zodpovědnou budoucnost se SNK Pro Jenštejn a Dehtáry.

Vyvolali jsme další jednání se Změnou pro Jenštejn. Chtě-

li jsme ještě jednou navázat na výsledky voleb a bavit se o společném pracovním programu. Bohužel i na tomto jednání se potvrdilo, že o společný postup a společnou odpovědnost za Jenštejn není ze strany Změny pro Jenštejn zájem. Nabízeli jsme mnoho variant řešení od společné odpovědnosti za úřad po podporu v zastupitelstvu. Pro všechny varianty jsme navrhli konečné řešení vtělit do písemné koaliční dohody tak, aby obě uskupení a veřejnost transparentně věděli, čeho chceme dosáhnout a jak budeme společně problémy Jenštejna, včetně jeho místní části Dehtáry, řešit. Dále jsme prezentovali 10 bodů, na jejichž řešení se budeme ve volebním období 2014-2018 aktivně podílet i v opoziční roli:

1. Školy pro jenštejnské děti
2. Vnitřní dluhy developera v Novém Jenštejně na občanském vybavení v obci
3. Developerský rozvoj v obci a postoj obce k němu
4. Bývalý areál JZD
5. Etický kodex zastupitelů

6. Územní plánování
7. Stabilita výkonu veřejné správy na obecním úřadě
8. Koncepce rozvoje obce
9. Rozpočtový výhled obce
10. Pravidla fungování orgánů obce

Vítáme, že je Změna pro Jenštejn, ochotna s námi o většině těchto bodů jednat.

Pozice Hodnoty pro Jenštejn je nyní tedy opoziční, tj. na obecním úřadě (výkonná složka) ani na odpovědnosti z fungování obecního úřadu se podílet nedáme. Náš hlas ve věcech obecních bude pouze poradní a nejsme ti, kteří mohou určovat, co se v obci bude dít. Udělali jsme maximum, abychom byli v roli „poziční“ a aby tým Jenštejna, včetně místní části Dehtár, byl co možná nejsilnější.

Dále se budeme aktivně účastnit na fungování výborů zastupitelstva a jejich úkolech. Samozřejmě pokud naše kandidáty „pozice“ schválí. Budeme nabízet všech našich devět kandidátů do výborů.

Přejeme novému koaličnímu uskupení a hlavně Změně pro Jenštejn, aby daly dohromady odborně schopný a dělný početný tým, který bude řešit problémy obce tak, aby se nám všem žilo v Jenštejně, včetně Dehtár lépe.

Nebyli jsme schopni tuto koalici podpořit svými hlasy pro koaličního starostu a místostarostu, protože personální obsazení na pozici místostarostky nás nenaplnuje důvěrou, že ke slibované ZMĚNĚ PRO JENŠTEJN dojde. Naši zastupitelé tuto odpovědnost za nový koaliční tandem starosta (Norbert Hlaváček) – místostarosta (Ing. Jana Ivanišová) převzít nemohou.

Toto stanovisko je společné všech kandidátů SNK Hodnota pro Jenštejn:

Petr Dovolil, Jana Habartová, Gabriela Spurná, Dagmar Truksa-Vágo, Jiří Uhlík, Veronika Kaštovská, Igor Hochmajer, Šárka Peturová, Bohuslava Kovandová

Petr Dovolil, zastupitel
Jana Habartová, zastupitel
Gabriela Spurná, zastupitel

Osadní výbor místní části Dehtáry

Výbor bude prosazovat zájmy obyvatel Dehtár

S nápadem zřídit osadní výbor, což zákon o obcích umožňuje, představilo ve svém volebním programu sdružení nezávislých kandidátů Změna pro Jenštejn 2014. Po volbách jsem dostal nabídku dát dohromady alespoň tři lidi, kterým osud Dehtár není lhostejný, a sestavit funkční výbor. První má reakce byla, že já nebydlím v žádné osadě ale v obci Dehtáry. Poté jsem si ale uvědomil, že je to vlastně jediná možnost, jak kolektivně rozhodovat alespoň o někte-

rych záležitostech v Dehtárech s lidmi kteří zde bydlí, protože osadní výbor je oprávněn:

- předkládat zastupitelstvu obce a výborům návrhy týkající se rozvoje části obce a rozpočtu obce
- vyjadřovat se k návrhům předkládaným zastupitelstvu obce k rozhodnutí, pokud se týkají části obce
- vyjadřovat se k připomínkám a podnětům předkládaným občanem obce, kteří jsou hlášeni k trvalému pobytu v části obce,

orgánům obce.

Na ustavujícím zastupitelstvu obce Jenštejn bylo schváleno zřízení osadního výboru v počtu tří členů, jmenovitě Marek Vacek, Miroslava Hrdinová, Ing. Aleš Moudrý. Na první schůzce výboru jsme si nastínili naše cíle a rozdělili úkoly. Aleš má na starosti tolik diskutovanou úpravu územního plánu, paní Hrdinová revitalizaci dětského hřiště, které je v katastrofálním stavu (na obci nám již přislíbili nové herní prvky). Ma-

rek Vacek opravu autobusových zastávek a pomníku padlých. Samozřejmě plánů máme více, začali jsme s tím méně náročným na finance, budeme chtít řešit i otázku výstavby kanalizace a vodovodu. V minulém volebním období v Dehtárech žádná investiční akce neproběhla, poslední větší investiční akcí bylo odbahnění rybníka, to bychom chtěli změnit a prosazovat na úřadě v Jenštejně zájmy obyvatel Dehtár.

Marek Vacek, předseda osadního výboru

OBECNÍ SLOUPEK

• V současné době je **složení obecního úřadu** – uvolněný starosta Norbert Hlaváček, neuvolněná místostarostka Ing. Jana Ivanišová (úřední hodiny 6 hodin), administraci úřadu zajišťuje Pavla Rachová (úvazek 29 hodin týdně) a Pavlína Antoňová (úvazek 25 hodin týdně), která má na starosti projekty obce, dopravní opatření, povolování kácení dřevin rostoucích mimo les a stavební agendu.

Dále dva zahradníci, Kateřina Pařízková a Zdeněk Vacek, oba s plnými úvazky 40 hodin

týdně.

Účetní agenda je zajišťována externí účetní Věrou Lísalovou a správa IT systému Martinem Vilimovským.

• **Úřední hodiny** budou v pondělí přesunuty na podvečer. Úřad budete moci navštívit standardně dopoledne od 8 do 11 hodin a poté od 18 do 19.30 hodin. Středa zůstává beze změny, tedy dopoledne od 8 do 11 hodin a odpoledne od 13 do 16 hodin.

• **Úklid sněhu** v zimní sezóně 2014-2015 bude zajišťovat společnost Stanislav Neuman

s.r.o. Uzavřená smlouva o dílo stanoví úklid sněhu z obecních komunikací v období od 24. 11. 2014 do 30.4. 2015. O odklizení sněhu z chodníků a jejich posyp se starají zahradníci obce Jenštejn. Sjízdnost krajských komunikací jako vždy zajišťuje Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje.

V minulých letech mohli řidiči využít informační portál o aktuálním stavu zimní údržby krajských komunikací. Pokud sněhová nadílka opravdu přijde, máte možnost využít také tohoto odkazu: is.ecsinvention.cz/

zimniudrzba/sck/.

• Od 15. prosince 2014 můžete využít **nové autobusové spojení z Jenštejna do Satalic**. Ranní linka vyjede ze zastávky Jenštejn (Radonická ulice) a pojedje přes Radonice do Satalic. Odpolední linka ze Satalic pojedje přes Vnoř opět na zastávku Jenštejn.

Linka je koncipovaná jako školní autobus, přesný jízdní řád naleznete v aktualitách na www.jenstejn.cz. Nově zřizovaná linka nemůže zajíždět na Hradní ulici do vyřešení stavu obratiště.

Dětská hřiště

Proč se zatím nic neděje, i když opravy jsou potřeba?

V katastru Jenštejna a Dehtáře se v současné době nalézají čtyři dětská hřiště. Jedno zřídili svépomocí obětaví tatínkové se souhlasem developera na horním konci Zlatnické ulice. Zbýlá tři jsou bohužel víceméně v katastrofálním stavu a zaslouží si opravu. Situaci ale poněkud komplikuje fakt, že jen dvě z nich jsou na pozemcích obce, a to pod hradem a v Dehtárech.

Nejjednodušší situace je v případě hřiště pod hradem. Na jeho revitalizaci už je zpracován projekt a budeme se snažit získat dotaci. Hřiště u vjezdu do Nového Jenštejna je bohužel stále na pozemku developera a plánovaný převod na obec se zatím nemohl uskutečnit z důvodu exekuce uvalené na pozemky stávajícího vlastníka. Obec může ze zákona vynakládat obecní prostředky jen na ta hřiště, která jsou na jejich pozemcích. Do doby vyřešení situace

s převodem pozemku tedy obec nemůže instalovat minulým zastupitelstvem objednané herní prvky na toto hřiště. Budeme se proto snažit objednávku zrušit.

Pokud by to nebylo možné, bylo by jedním z řešení instalovat větší část objednaných herních prvků (zejména ty, které jsou vhodné pro věkovou skupinu dětí od 4 do 12 let) na naprosto zničené hřiště v Dehtárech, kterému jako obec hodně dlužíme. Až se dořeší převod hřiště v Novém Jenštejně na obec, instalovala by se druhá část prvků (určených pro mladší věkovou skupinu dětí) právě sem a při té příležitosti by se dořešila i revitalizace stávajících prvků.

Chápu, že situace na místních dětských hřištích je neúnosná, ale věřím, že výše uvedené argumenty dostatečně vysvětlují, proč se navenek zatím nic neděje.

Norbert Hlaváček, starosta

Jen to nejnutenější

Do konce roku proběhnou drobné práce na obecním úřadu

Někteří občané navštěvují Obecní úřad v Jenštejně často, jiní zřídka či vůbec ne. Již na první pohled je zřejmé, že ani budově jako takové, tak ani interiéru se po mnoho let nevěnovala velká pozornost. Velké investice typu – výměna oken, nová elektroinstalace, zateplení či střecha nepřicházejí v úvahu. Na to v dohledné době obecní rozpočet nedosáhne.

Na podzim loňského roku byla plánována „malá rekonstrukce“, která měla spočívat v malování, pokládce podlahové krytiny a rozvodů pro PC, internet atd.

Z velkých plánů se uskutečnilo pouze malování schodišťové chodby. Jelikož s těmito záměry počítá i příslušná položka letošního rozpočtu a stav především hlavní kanceláře úředníka (kterou jako občané navštěvujete) je opravdu žalostný, chtěli bychom do konce roku 2014 zre-

alizovat alespoň část záměru, a to právě v této kanceláři. Nabízí se totiž využít vánočního volna, tudíž provoz úřadu nebude omezen.

V současné době shromažďujeme nabídky na provedení prací. Budeme se snažit využít zdrojů místních, ale při porovnání nabídek bude rozhodující především nabídková cena a garance dodržení termínu realizace v období již zmíněného vánočního volna.

S čím však nebudeme otálet a co mnoho občanů (nejen seniorů) potěší, je doplnění zábradlí ve spodní části schodiště, tj. z přízemí do mezipatra a trvanlivé ukotvení stávajícího zábradlí z mezipatra do prvního patra, které je nyní nestabilní. Zní to možná jako banalita, ale pro občany hůře pohyblivé je chůze do schodů bez opory velmi obtížná.

Pavína Antošová

Oprava hradu

Do památky byly už letos investovány desítky tisíc

Zda bude hrad Jenštejn zařazen do Programu zachrany architektonického dědictví a obec bude moci čerpat prostředky na opravu celé hradní věže, bude známo až v únoru 2015. Žádost na Ministerstvo kultury, které tento program zastřešuje, byla podána 30. září 2014.

V současné době probíhá oprava vstupní brány hradu. Jedná se o zastavení degradace zdíva a stabilizaci této části památky. Před zahájením prací byla provedena detailní prohlídka z lešení za účasti odborníků z Národního památkového ústavu a odboru územního rozvoje a památkové péče městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav. Rozpočet oprav celé vstupní brány je ve výši 222 561 Kč bez DPH. Po detailním průzkumu z lešení se však celkové náklady odhadují ještě vyšší.

Pro letošní rok jsme však z programu Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností obdrželi příspěvek pouze 67 000 Kč. Spoluúcast obce činí 10 %, celkově tedy bude v tomto roce prostavěno 74 450 Kč.

Na opravu výběhu zdi na nádvoří, případně vybudování pódia nelze tyto prostředky použít. V příštím roce se opět budeme snažit z tohoto programu získat

finance a máme v úmyslu v nové žádosti sloučit projekt opravy vstupní brány a výběhu zdi na nádvoří.

Během přípravných prací a průzkumu byla rovněž diskutována zeleň v prostoru hradu a nádvoří. Je zřejmé, že kořeny dřevin zdivo hradu narušují a na některých místech zcela zásadně. Zásahy do zeleně v prostoru kulturní památky rovněž podléhají závaznému stanovisku odboru územního rozvoje a památkové péče. Do obdržení jejich stanoviska nebudou žádné zásahy prováděny. Pokud však bude doporučeno, ne-li nařízeno některé dřeviny odstranit, bude muset obec k tomuto nemilému kroku přistoupit.

Zachování zeleně je a stále zůstává naší prioritou. Jako vlastníků památek jsme však povinni se o její údržbu starat, financovat ji, či patřičné finance sehnat. A pokud je evidentní poškození současnými dřevinami, budou muset být odstraněny. Z historického hlediska navíc zeleň v současné podobě na Hrad Jenštejn nepatří – toto je názor odborníků. Pro vedení obce je však podstatnějším argumentem pro kácení již zmíněné poškození památky.

Pavína Antošová

Pravidla pro kácení

Od začátku listopadu platí nová vyhláška

Dne 1. 11. 2014 nabyla účinnosti vyhláška 222/2014 Sb., kterou se mění vyhláška č. 189/2013 Sb., o ochraně dřevin a povolování jejich kácení.

Podstatou novely je změna ochrany dřevin rostoucích v zahradách. Dosud platná vyhláška umožňovala kácet obecně dřeviny bez povolení, rostou-li v zahradách. Zahradou se rozuměl pozemek u bytového domu nebo u rodinného domu v zastavěném území obce, který je stavebně oplocený a nepřístupný veřejnosti.

V novele vyhlášky se tato definice zahrady již nevyskytuje. Podle novely vyhlášky se pro kácení dřevin se nevyžaduje povolení, pokud rostou na pozemcích evidovaných v katastru nemovitostí jako druh pozemku zahrada, zastavěná plocha a nádvoří nebo ostatní plocha se způsobem využití pozemku zeleň. Ale pozor – nově toto platí pouze pro ovocné dřeviny, a ty jsou stanoveny vyhláškou č. 378/2010 Sb., o stanovení druhového seznamu pěstovaných rostlin.

Pro více informací k novele, či povolování kácení dřevin rostoucích mimo les obecně se nás můžete kdykoliv obrátit.

Pavína Antošová

Citujeme část platné vyhlášky:

§ 3

Velikost a charakteristika dřevin, k jejichž kácení není třeba povolení

Povolení ke kácení dřevin, za předpokladu, že tyto nejsou součástí významného krajinného prvku [§ 3 odst. 1 písm. b) zákona] nebo stromořadí, se podle § 8 odst. 3 zákona nevyžaduje

a) pro dřeviny o obvodu kmene do 80 cm měřeného ve výšce 130 cm nad zemí,

b) pro zapojené porosty dřevin, pokud celková plocha kácených zapojených porostů dřevin nepřesahuje 40 m²,

c) pro dřeviny pěstované na pozemcích vedených v katastru nemovitostí ve způsobu využití jako plantáž dřevin,

d) pro ovocné dřeviny rostoucí na pozemcích v zastavěném území evidovaných v katastru nemovitostí jako druh pozemku zahrada, zastavěná plocha a nádvoří nebo ostatní plocha se způsobem využití pozemku zeleň.

Jak se žije u sousedů: MČ Praha - Vinoř

Rozhovor s Kateřinou Tůmovou o jejím rozhodnutí přestěhovat se do sousední městské části

Zámecký park Ctěnice (J. Hulík / prosinec 2014)

Proč jste se z Jenštejna odstěhovali, a kde jste bydleli předtím?

Důvod je prostý. Zkrátka jsem si ověřila, že jsem městský typ, a že i když má bydlení v domě se zahrádkou své nesporné výhody, pořád mě to táhlo pryč z Jenštejna, zpět do Prahy. Vinoř byla kompromisem mezi světly velkoměsta a touhou mého muže po venkově a klidu.

Jak dlouho už ve Vinoři bydlíte?

Přestěhovali jsme se v srpnu, ale tím, že zde děti chodí do školy a do kroužků, máme tu již delší dobu kamarády, takže jsme se stěhovali do známého prostředí.

Dokázala byste porovnat výhody bydlení v Jenštejně a ve Vinoři?

Jenštejn má velkou výhodu pro někoho, kdo miluje klid a ticho. Celá komunita se zná a

může si vzájemně pomáhat. Vinoř sice není větší, ale je to už Praha.

Jak je Vinoř vlastně velká?

Vinoř má téměř 4000 obyvatel, ale městská část nejsou jen zastavěné plochy. Například vinořským parkem projdete naučnou stezkou až do Satalic, součástí městské části Vinoř je i Ctěnický zámek s parkem, konírnou a zahradnictvím.

Je nějakým způsobem poznat skutečnost že Vinoř je městskou částí hlavního města Prahy? Má to výhody?

Ano, jezdí tu více spojů, je mnohem více občanský vybavená - škola, školka, lékárna, středisko, kostel atd. Vincent pro děti, pro ty starší Sokol, hřiště na volejbal, badminton, fotbalové hřiště (nově se chystá hřiště pro nejmenší hráče). Pro mě je velkou

změnou, že všude dojdou pěšky.

Pořádají se ve Vinoři nějaké pravidelné akce pro občany?

Vybavují se mi především akce spojené s dětmi. Dcera se účastní školních akcí (např. Miranovy duby). Pak se organizují klasické akce jako lampionové průvody, rozsvěcení stromku, vítání občánků. Hodně akcí se pořádá ve stavebninách Dlabáč (velikonoční jarmark, výroba adventních věnců atd.). Pěkné akce pořádá Rada mladých. V restauraci u Černínů jsou pravidelné koncerty a výstavy, V Hoffmanově dvoře probíhá každé úterý promítání filmů. V kostele Povýšení svatého Kříže se odehrávají krásné koncerty vážné hudby.

Jak u vás funguje starosta a zastupitelstvo?

Po podzimních volbách zůstal starostou pan František Švarc.

9 křesel z jedenácti obsadila koalice ODS a Sdružení pro Vinoř, po jednom křesle ANO a Strana lidová. Podle mě by to mohlo být rozumné uskupení, pod kterým Vinoř dál pokvete. Je to jedna z nejhezčích částí Prahy, a pokud se nepovolí masivnější zástavba, tak si tuto tvář i zachová.

Evžen Dub

Praha - Vinoř
Městská část

Velikost katastru: 5,99 km²
Počet obyvatel 2002: 2605
Počet obyvatel 2012: 3925
Rozpočet 2000: 5,8 mil. Kč
Rozpočet 2013: 24,1 mil. Kč
Starosta: František Švarc
Web: www.praha-vinor.cz

ZAHRADNICKÉ OKÉNKO

Tak je to tu. Zase ZIMA...

Jistě již máte zryté své záhoňy, připravený trávník na zimu, zazimované trvalky, uložené truhlíky....

Ale máte připravená krmítka pro ptáky, kteří u nás přezimují?

Když zahrady, pole a lesy pokrývá vrstva sněhu, a když ještě k tomu klesne teplota pod -5 °C, pak je vaše pomoc jako na zavolání.

Potřebují především energeticky bohatou stravu.

Například Sýkora koňadra - nejznámější ze všech našich sýkorek, kterou potkáte v lesích,

parcích a zahradách, má ráda slunečnicová semínka a kousky loje. Dalšími zástupci tohoto druhu jsou např. Sýkora modřinka, babka, lužní, úhelníček, parukářka.

Zvonek zelený - robustní pták velikosti vrabce má silný kuželovitý zobák. Najdete ho v parcích, zahradách a na hřbitovech. Má rád slunečnicová semínka i směsí semínek.

Strakapoud velký - z pěti strakapoudů, kteří se u nás vyskytují, ten nejznámější. Žije v lesích, zahradách a parcích. Živí se hmyzem žijícím pod kůrou

stromů, semeny a plody různých dřevin. V krmítku má rád slunečnicová semínka a lojové koule.

Kos černý - dnes již tohoto plachého ptáčka můžete najít i v centrech měst, a to z toho důvodu, že ztratil svou plachost. V krmítku má rád i hrozinky, a když nemrzne, pochutná si i na jablkách.

Sojka obecná - dříve žila jen v lesích, ale dnes ji najdete i uprostřed velkých měst. V krmítku najde ráda slunečnicová semínka, hrozinky, oříšky a vložky.

Další přezimující ptáci u nás

- Dlask tlustozobý, Čížek lesní, Hyl obecný, Vrabec obecný a polní, Pěnkava obecná, Brhlík lesní, Strnad obecný, Drozd kvíčala-.....a další.

Čím širší výběr bude ve vašem krmítku, tím více druhů ptáčků budete moci pozorovat.

Nezapomeňte, že na jaře vám vaši péči bohatě oplatí svým zpěvem a v létě vám budou pomáhat se sběrem škůdců, potěší zpěvem a svou krásou.

Přeji Vám krásné Vánoce a vše dobré v novém roce 2015.

Alena Divišová, zahradnictví Radonice

Vzpomínka na krutou 1. světovou válku

Z Jenštejna a Dehtár odešly bojovat za císaře pána desítky mužů

Odhalení pomníku obětem První a Druhé světové války na návsi 4.5. 1947 (archiv V. Kovandy)

Na letošní rok připadlo smutné 100. výročí začátku do té doby nejkrutější a největší války v dějinách lidstva. Nikdo na jejím začátku netušil, že do ní bude zatažen celý svět. Že bude těžké se vyznat v tom kdo s kým a proti komu bojuje. Celý svět dlouho před tím seděl na sudu střelného prachu a jenom se čekalo, kdo zapálí tu jiskru, která ten sud vyhodí do povětří. Všichni věděli, že výbuch přijít musí. A opravdu přišel. Tou jiskrou byl atentát na následníka rakousko-uherského trůnu arcivévodu Františka Ferdinanda d'Este a jeho manželku v srbském Sarajevu dne 28. června 1914.

Následovala okamžitá řetězová reakce, která se už nedala zastavit.

28. července: Rakousko-uherský císař František Josef I. vyhlásil válku Srbsku.

31. července: Rusko, spojenec Srbska, vyhlásuje úplnou mobilizaci armády.

1. srpna: Německo mobilizuje ozbrojené síly a vyhlásuje válku Rusku.

3. srpna: Německo vyhlásuje válku Francii.

4. srpna: Německo vyhlásuje válku neutrální Belgii.

4. srpna: vyhlásuje pobouřená Británie válku Německu.

5. srpna: vypukne v Africe konflikt mezi německými koloniálními jednotkami a britským impériem.

6. srpna: Rakousko-Uhersko vyhlásuje válku Rusku.

23. srpna: Japonsko, tehdy britský spojenec, vyhlásuje válku Německu.

23. května 1915: vyhlásuje Itálie válku Rakousku-Uhersku. Snaží se získat rakouské území.

1. září 1915: Británie použije po prvé otravné jedovaté látky lu-

isit a yperit. Tyto látky po vdechnutí rozleptávají dýchací ústrojí a lidé umírají ve strašných bolestech. Zákopy byly od sebe jen desítky nebo stovky metrů a při obrácení větru umírali vojáci na obou stranách fronty.

14. října: Bulharsko vyhlásuje válku Srbsku.

21. února až 18. prosince 1916: trvala nejdelší bitva války u Verdunu, která končila patem. Padl při ní milión Francouzů a Němců.

9. dubna 1916: vstupuje Kanada do války.

6. dubna 1917: vstupuje do války USA.

Seznam dalších událostí a dat by byl ještě dlouhý, ale hlavně krutý.

V každé válce se armády snaží vyzkoušet a využít nové zbraně, které protivník ještě nemá. Ne vždy je protivník zaskočen. Většinou se tyto zbraně objevují na obou stranách bojiště a o to víc je válka krutější. V této válce byly použity lehké a těžké kulomety, tanky, letadla, ponorky, těžké křižníky s desítkami děl na palubě a již zmínované jedovaté plyny.

Válka trvala 4 roky a zemřelo v ní 10 miliónů lidí a 6 miliónů bylo těžce zraněno a zmrzačeno. Čechů bylo ve válce více než milión. 300 000 jich zemřelo. Desítky tisíc jich bylo zmrzačeno. Mezi vesnicemi nebylo v té době žádné spojení. Nebyl rozhlas, telefon ani noviny. Pouze obecní bubeník přečetl shromážděným lidem manifest císaře pána „Mým národům“, ve kterém při vyhlášení války Srbsku si vzpomněl na jinak opomíjený český národ, že by za něho měl jít umírat do války. A vyhlásil všeobecnou mobilizaci. Odvedenci z Čech, kteří odešli bojovat do císařské armády, určitě nešli umírat z lásky k císaři. Z Jenštejna, který

měl 57 čísel popisných, odešlo 46 mužů. Z Dehtár, které měly jen několik čísel, to byl poměr přibližně stejný. Většinou se jednalo o živitele rodin. V obcích zůstali jenom starci, ženy a děti. Nejmladšímu branci bylo 17 let a nejstaršímu 54 let. Nebudu vyjmenovávat všechny, kteří do této války odešli, byl by to dlouhý seznam, ale vyjmenuji alespoň ty, kteří se nevrátili, a bylo jich hodně. Přesmutné bylo loučení při odchodu do kruté války. Ve vzpomínkách dehtárských branců mám v kronice i záznam jak si někteří při odchodu brali sebou hrst hlíny ze svého pole nebo zahrady. Čtete pozorně místa, kde všude naši muži položili své životy a jsou pochováni i s tou hrstí hlíny.

Z Jenštejna se nevrátili:

Trupl Alois padl na italském bojišti, Brych Josef padl při vpádu Maďarska na Slovensko, Krbec Josef a Jahoda Josef padli v Srbsku, Trupl František padl v Albánii, Trupl Karel a Houžvička Jaroslav padli na italské frontě, Novák Alois starší padl v Maďarsku, Janátka Alois starší zemřel při návratu z ruského zajetí, Janátka Alois mladší a Váňa Viktor zemřeli v ruském zajetí. Můj děda Kovanda Václav, po kterém mám jméno, zemřel jako těžce zraněný při převozu z italského bojiště v dobytém vagónu. Cesta trvala 4 dny a v první české stanici v Chebu vynášeli z vagónů pouze mrtvá těla. Ostatky vojáků pak byly pochovány v hromadném hrobě v Chebu. Babička dostala pouze oznámení, že zemřel za císaře pána. Bylo mu 33 let a doma měl 3 děti ve věku 7, 9 a 11 let. Ten prostřední byl můj tatínek.

Jako váleční invalidé se vrátili:

Reichert Josef, Čvančara Václav, Polák Josef, Pycha Jaroslav, Janů Jan, Drnka Josef, Novák Antonín.

Jako legionáři bojovali:

Stránský Josef, který zemřel při přepravě z dálného Vladivostoku, Žert Vladimír se vrátil z Ruska, Zvoníček Václav se vrátil z Itálie.

Z Dehtár se nevrátili:

Babický Václav, Jabůrek Antonín, Junek Antonín, Kudera Josef, Roubíček Josef, Svárovský František, Vaněk František. Místa jejich posledního odpočinku v kronice nemám.

Rakouská armáda dostávala postupem času na frak. Začala

těžce prohrávat, a to se projevilo i v jejím zázemí. Armáda potřebovala stále víc a víc vojáků a tak šli bojovat i šedesátiletí vysloužilci. Armáda potřebovala také stále víc potravin, oblečení, bot. I všechny koně ze vsi vzali do armády. S nimi i všechno seno a slámu. Rakouská policie prováděla po vesnici jednu rekvizici za druhou a odvezla všechno, co našla. Sebrala všechno šatstvo, boty, zvířectvo, drůbež, vejce, obilí, mouku, cukr, brambory, luštěniny. Při jedné z rekvizic bylo nalezeno 26 kg mouky, 150 kg ječmene a 50 kg pšenice. Při další rekvizici pouze 6 kg brambor. Pro lidi byly na všechno vydávány povolenky pro měsíční spotřebu na 1 osobu – chlebenky, moučenky, tabačenky, mýdlenky, bramborenky a další. Ženy z Prahy přijížděly každé ráno vlakem do Horních Počernic a pěšky chodily do Jenštejna (autobusy neexistovaly), aby celý den holýma rukama přehrabávaly 10krát přehrabané pole po bramborách a vybíraly i ty nejmenší brambůrky. Byly ochotné platit za mouku a brambory oblečením i drahými šperky. Peníze neměly cenu. Kvůli tak zvaný černý obchod. V noci si pěšky odnášely do Prahy to málo, co těžce získaly. Na nádraží do H. Počernic se bály, tam už na ně čekali rakouští četníci a všechno by jim sebrali.

Pro nedostatek surovin bylo nařizováno do chleba přidávat bramborovou mouku, seno, jetel, mletou slámu, ale i křidu, sádku, vápenec a hlinku. Jiné pečivo neexistovalo vůbec. Stejně drastická omezení byla v dodávkách uhlí a dřeva. Koncem války nebyly už přiděly žádné, nebylo co přidělovat. Pravdou však je, že lidé z vesnic přežívali válku o něco lépe než lidé ve městech. Nebylo oblečení a boty, ale podařilo se zakopat určité množství obilí, brambor, řepy a omátku. Bylo i ovoce, hlavně švestky. Vdolek z mouky a vody pečený na tálkách kamen a na něm švestková povídla, to byla pochoutka nad všechny dorty, které stejně nikdo neznal. Bída dostoupila vrcholu tak, jak se blížil konec války. Lidé věděli, že ještě není zdaleka vyhráno a ještě dlouho nebude co jíst a co si oblékat. Stále častěji však byly slyšet zvěsti o tom, že se naše národy odtrhnou od nenáviděného Rakouska a nyní k tomu nastává příhodná doba.

Rakousko-Uhersko byla vyhlášena samostatná Česko – Slovenská republika.

Václav Kovanda, kronikář.

„Haló hoši jdeme!“

Jak se rukovalo za Rakouska v Dehtárech

Při příležitosti stého výročí vyhlášení první světové války bych rád vzpomenu na útrapy obyvatel v této těžké době, jak je popisuje Bedřich Kučera z Dehtár v roce 1928 příspěvkem otištěným v knize „Památník našeho osvobození okresu Brandýského“.

Dehtáry

Jak se rukovalo za Rakouska.

„Halo hoši, jdeme!“ volá Vratislav Kubr. „Tak, a kdo jde ještě s námi?“ Ozve se Karbulka, který zaslechl volání: „Ti druzí jdou k jiným plukům“ a vrazí do jizby, aby se rozloučil se svojí mladou ženou a malými dětmi. „Tak Pepku“ volá zas na Roubička, který dává sbohem své matce, milené sestře a bratru. „Tak s Bohem!“ tiskne jim Kubr ruku a pospíchá dále k Toníkovi Junkovi, loučícimu se se svojí snoubenkou a zas běží k číslu 16, volaje mezitím na Jabůrka: „Tak co? Šel již Toník?“ „Ten je již pryč!“

„Tak s Bohem!“ Tu vychází pan Vaňek, volaje: „Alois není doma, srazíte se s ním v Praze!“ a tiskne při tom Kubrovi pravici: „Tak hoši držte se pohromadě se synem, neboť ve dvou se to lépe táhne! Vyříd Aloisovi můj pozdrav a vzkaz, že jsem ho česky vychoval. Na to ať nikdy nezapomene a české řeči ať nikdy nezapře!“ „Musím ještě k Pokornému Vendovi. Přijď Václave za námi!“ Pospíchá, aby si ještě koupil několik cigaret na cestu a vrazí do hospody. „Šenkýři, tak co? Jdeme?“ František Svárovský, dobrák od kosti a veselá kopa: „Eh času máme dost! Co si můj jmenák natropil, ať si slízne sám!“ a přihýbá si ze sklenky piva a připíjí. „My půjdeme s Kučerou, a mnoho se nepozneme, nemáme co zmeškat! Jedem na Satalice a Novák nás poveze s mým rajtferdou. Ale pojedeme! Ať si mrcha všechny čtyři zláme, beztoho to bude poslední má cesta! S Bohem, brachu!“ – připíjí všem: „Já tu už jistě točit nebudu!“

„Tak“ oddechl si Kubr. „Teď to máme pohromadě, zajdu ještě k doktorovi Bohuši Kubrovi a tetičce dám s Bohem.“ Vcházej do statku: „Tak co, Bohuši, půjdeš?“ „Až odpoledne!“ praví důstojník, který se loučí se svou mladou chotí, neboť jsou teprve několik týdnů spolu. „Hochu, špatně se ti to půjde!“ praví Kubr Vratislav a loučí se s tetičkou.

Zatím se loučí mladý Kudera, urostlý jak jedle, se svým otcem. „Tak drahý Pepínku, opatruj tě všemohoucí Bůh a piš, jak se ti naskytne čas! Budu stále vzpomínati, vždyť mám jen tebe.“ Se smutnou tváří obrací se mladý

Kudera k otci a praví: „Drahý tatínku, mám pro tebe jen jediné přání. Mám nějaké tušení, že se snad nevrátím. Kdyby se tak stalo, na vsi pomník postavíš a pár stromečků kolem zasadíš. Ať mi tam ptáčky zpívají, vždyť víš, že je mám tolik rád! Tak, Málo drahá,“ objímá sestřenku a dívá se jí hluboko do očí. Dvě slzy jako hrachy stékají mu po líci. „Pepo Kudero, už jsme pohromadě!“ a tiskne Kuderovi staršímu pravici.

Tu ze statku vychází Kubr Václav, starosta obce, statný jako dub, aby se rozloučil se svým synem a takto k němu promlouvá: „Hleď, drahý Vratislave, abys věděl vždy, co máš dělat! Jsi Český Bratr a nezapomeň na víru svou, neboť Čeští Bratři pro Habsburky a Řím krváceli nebudou. Měj na paměti, že jsi poslední kořen české víry v naší obci a ten kořen zahynouti nesmíš! To se ten náš starý dříve s trůnu skácí, na to přísahám. Pojď, hochu, ať tě obejmou a slíbí mi, že se vrátíš, abys ten rodný statek jednou převzal! Jen se nestav tam, kde to svírá, buď tobě svatou česká víra!“ S mladý Kubr odpovídá odhodlaně a pevně: „Buď bez starosti, tatínku! S Bohem!“

Tu počne hochům polehoučku se rtů ševaliti píseň „Kde domov můj?“ a bylo kolem smutno v té vesničce polabské. Jde každý schýlen, co chvíli zmáčkne slzu v oku, stále kynou šátky, mávají, až dojdou na Bílý vrch. Na kopečku zůstává stát Josef Roubiček a hledí na Brandýs n.L. – byl to zámečník a denně chodil do Malicharovy továrny – a v duchu si dává otázku: „Zdaž se vrátím? Jak rád bych chodil zase, však vím, že vícekrát již chodit nebudu.“ Kudera, hledě na rodný statek, loučí se v duchu s ním a kyne mu naposled rukou: „Buď s Bohem, ty krásné Polabí, můj domove!“

Všichni mlčky zůstávají stát v němém pohnutí a čekají na Kubra. A ten se pod kopcem shýbá na svém poli k rodné hroudě, nahrabává jí trochu do sáčku, pěkně ho zavazuje a praví polohlasně k sobě v duchu: „Tak pojď ke mně, drahá moje půdo, nasycená potem a krví mých předků. Budu si tě dávat pod hlavu, až budu spát, a bude se mi jistě dobře spát – jako doma. Až se vrátím, tak tě zase vysypu zde na tomto místě, odkud jsem tě vzal. Ta zůstaneš mi jako nejsvětější talisman a nejdražší poklad i v těch nejtěžších chvílích života!“

A již se hoši pomalu přehoupili přes Bílý vrch a mnohý netušil, že tu šel naposled.

Odchod druhé zálohy

Po odchodu dehtárských hochů nebylo již v obci klidu. Počínali přicházeti zprávy z bojišť, ovšem že neurčité, zvláště ze srbského bojiště, kdež bylo v poli mnoho našich hochů. V tu dobu objevily se na návěstích vyhlášky o mobilizaci druhé zálohy. Došlo na to, co nikdo nečekal, i na staré a vysloužilé vojáky přes 42 let, kteří měli výslužné dekrety.

První z dehtárských občanů byl povolán četař Rudolf Kubík k výcviku záloh, zanechávaje dva syny a mladou choť. Loučí se s nimi těžce a těší se naději, že válka brzo skončí. Před odchodem utěšuje ho jeho otec, tenkrát ještě statný muž, který ho poroučí do ochrany Boží a ujišťuje ho, že mu hospodářství rádně bude vésti.

Dále odcházejí do pole bratři Vaňkové, František a Václav. Starý otec, muž statný, rázovitý a přímé povahy, loučí se těžce se svými syny, ale potlačuje v sobě pohnutí, což lze spatřit u jeho synů. Všichni každým coulem od srdce poctivci. „Tak s Bohem, milý synové! Aloisovi jsem kladl na srdce, aby byl dobrý Čech, však nemám o něm zpráv. Snad leží ubožák v nivách srbských zahrabán nebo supy rozedrán. A nyní mi ještě berou vás oba.“ „Ten los je možná určen mě můj drahý tatínku!“ odpovídá syn František a ani brouou nepohne. Václav loučí se s matkou, hledí na její vrásčitou tvář, obrací svůj zrak na otce, dlouho mu zírá v tvář, oko mu vlhne, jakoby se loučil s otcem navždy. Otec potlačuje bolest ve své srdci a klidně promlouvá k oběma synům: „Buďte hodní, zachovejte rozvahu i v dobách nejhorších, a pamatujte, že Čech nikdy neposkvrní svoje ruce bratrskou krví srbskou!“ a prvně v životě vidí synové slzu v oku svého otce. – A za rok běře mu nenáviděné Rakousko i posledního syna Bohuše.

Smutno a neveselo jest i u rybníka v č.14 u Zemanů. Starý Zeman, 80letý kmet, třesa se pohnutím, promlouvá tiše, jakoby pro sebe, s císařem Františkem Josefem, který byl s ním stejně stár, těmito věšteckými slovy: „Béřeš mi syna jediného, který byl oporou v mém vysokém stáří. Říkalo se o tobě, že jsi celý svůj život pracoval pro mír. A nyní zdáš se mi tak malicherným, neboť jsi se vzdal na milost i nemilost spojenci, který se s ďáblem spojil, aby vyhladil veškeren kmen slovanský a vykopal hrob veškeré demokracii. Zahyneš jeho rukou!“ Syn překvapen hlubokými slovy svého otce, dodává:

„Kéž by se tak stalo, drahý otče, a podařilo se nám setřásti ty nenáviděné Habsburky!“

Mladý Zeman vyšel před chalupu, hleděl chvíli na hladinu rybníka, rozhlédl se naposled po starých stromech a dál po staré doškové stodole, která již po staletí pamatuje Zemanův rod, a odcházel pomalu svým volným krokem s hlavou schýlenou cestou přes Bílý vrch, odkud se mu otevířela překrásná vyhlídka na celý brandýský kraj. Chvilku postál u svého pole, jakoby se mu dále nechťelo, a v tu chvíli odchodu a rozloučení cítil, jak drahá jest mu dole pod ním ležící rodná ves se starými, mechem porostlými doškovými střechami, které se sesestersky k sobě v lásce tulily. A bylo mu teskně a smutno, šel tak sám, opuštěn. Velmi těžko odtrhl oči od polabských niv a odcházel pomalu na ruskou frontu.

Těžké to byly doby, srdce krvácela a rozum zůstával stát, když se podlomným zdravím se vraceli se z front naši nejlepší synové. Nemožno zapomenouti na příchod Josefa Kudery do rodné obce. Prostřednictvím Červeného kříže dostal se jako ruský zajatec výměnou do své vlasti, aby za 14 dní v náručí svého zdrceného otce vydechl jako poslední potomek rodu Kuderů a Rusů svoji šlechetnou duši. A ten den před pohřbem přichází vojenská rekvizice do obce a míří k statku Kuderovu. Starý Kudera otevírá dveře a vítá je těmito slovy: „Vezměte si tuto mrtvolu mého jediného syna! Jak-hrozně nenávidím—, Nedořekl to slovo „Rakousko“, ale věděli všichni, co chtěl říct, neboť za ta slova vydrancovali mu vše, co mohli, nenechavše mu na živobytí.

Bedřich Kučera

Z Velké světové vojny se nevrátili do svých rodných Dehtár:

Babický Václav
Jabůrek Antonín
Junek Antonín
Kudera Josef
Roubiček Josef
Svárovský František
Vaněk František

Vratislav Kubr se vrátil z války jako francouzský legionář.

Chťel bych poděkovat Václavu Kovandovi za zapůjčení zajímavých materiálů a Jaroslavu Kubrovi, který mi vysvětlil, na kterém gruntu vzpomínání sedláci hospodařili, jelikož se jedná většinou o jména, na která se už dávno zapomnělo.

Marek Vacek, zastupitel

SK JENŠTEJN

Všude přítomné, krásně barevné listí a černá, zoraná pole nás upozorňují, jak se konec dalšího roku neúprosně blíží.

V dnešní hektické, silně úspěchané době, člověk už pomalu nestíhá vnímat, jak rychle vše kolem něj běží a oslavy loňských vánočních svátků mu připadají, jako kdyby to bylo včera.

Uteklo tak i pětadvacet let od pádu komunismu a přechodu naší země k demokratickému systému.

Ačkoli porevoluční představy většiny lidí v ČR byly trochu jiné a lidé v počátečním nadšení porevolučních let hodně věřili slibům o přitažení opasků a následném blahobytu, je dnešní realita, kdy si většina z nás myslí, že si bude v klidu vydělávat podstatně více peněz a bude mít dost volného času na své koníčky a zájmy, ale realita je někde úplně jinde.

V dnešní době, pokud lidé chtějí něčeho dosáhnout, nemají mnoho šancí, než tak činit většinou na úkor volného času, často i víkendech.

Je tedy velmi těžké, najít v dnešní době partu kamarádů o společném zájmu a ten spolu pravidelně provozovat.

Nám se to v SK Jenštejn, ať už s většími, či menšími problémy daří již hezkou řádku let.

Před dvěma lety jsme dosáhli jakéhosi pomyslného vrcholu, kdy při udělení výjimky od ČNS pro nedostatečné zázemí sportoviště, byla získána převodem soutěže druhá liga.

V té době se náš klub pyšnil hrou vlastních odchovanců v dorostu, hrajícím krajský přebor Prahy, tak slávou žáků, jejichž největšími úspěchy byly například: několikanásobné vítězství v pražských přeborech, několik titulů mistrů republiky a v neposlední řadě dva žáci z SK Jenštejn jako členové vítězné, zlaté reprezentace, na olympiádě mládeže.

Jak se náš klub posunoval kvalitativně výš a výš, začal být samozřejmě nedostatek vlastních hráčů a děti byly na soutěže dospělých ještě malé.

Nezbylo, než se poohlédnout jinde a podařilo se nám sehnat dobré a kvalitní hráče.

Bohužel, jak to tak bývá u amatérského sportu, kde si všechno musí udělat všichni společnou silou sami, přestalo to mezi hráči dělat dobrotu a začínali vznikat různé averze typu, ten nechodí na brigády, ten zase... nakonec to vyložené začali flákat i naše největší opory z vlastních odchovanců, až „A“ tým musel být na svém vrcholu rozpuštěn.

V dnešní době hrají naši hráči se zbytkem dorostu třetí třídu krajské soutěže Prahy.

Dorosteneckou soutěž už nehrajeme, jelikož ze silné dorostenecké skupiny jsou už chlapi a zbývající dva dorostenci hrají za muže.

Žáky nemáme, protože bohužel, žádní nejsou a po Facebooku to hrát bohužel nejde.

Když se kolikrát tak koukám na okolo procházející školku, přemýšlím, jestli za pár let získá náš sportovní klub znovu mladou krev do svých řad, ale když se nad tím

hlouběji zamyslím, jsem k tomu díky dnešní nabídce všech možných zábav trochu skeptický.

Ono totiž když na to hřiště nechodí ani rodiče, těžko se tam někdy budou děti cítit jako ryba ve vodě.

Za celý letošní rok, byly na volně, veřejnosti zdarma dostupném sportovišti mimo tréninků a zápasů SK pouze dvakrát lidi hrát volejbal - 2x za celý rok!

Do budoucna roku by bylo tedy asi mým největším přáním, co se týká sportoviště, aby na něj co nejvíce lidí chodilo sportovat.

Jak už jsem zmínil, konec roku se blíží, tak já využiji prostoru v tomto občasníku, kdy bych rád poděkoval obci i všem, kteří nás podporovali a snažili se nám vyjít vstříc v uplynulém období, a pogratoval novému vedení obce k zvolení do úřadu a popřál jim umožnění splnění jejich představ.

Přeji všem dobrým lidem jménem svým i jménem sportovců našeho klubu Krásné svátky a úspěšný nový rok.

Miloslav Šnidl

Turnaj O pohár starosty 2011 (J. Hulík / červenec 2011)

Výstavba nohejbalového hřiště 2006 (archiv V. Kovandý)

MŠ JENŠTEJN

V září nám začal nový školní rok a všichni jsme se těšili na nové kamarády.

Do školky za námi přijel „Oskárek“, který nás provedl písničkami a pohádkami téměř po celém světě.

Abychom poznali okolí domova a školky, vydali jsme se na pěší výlet do Radonic, kde jsme na dětském hřišti poměřili své síly s prolézačkami.

V říjnu jsme se pobavili při divadelním představení „O vznešené ježibabě“.

Také jsme společně osla-

vili „Den stromů“ a každá třída má svůj okrasný strom před vchodem do školky.

Nesmíme zapomenout na výlet do Šestajovic, kde jsme si vyrobili svíčku a mýdlo podle své fantazie.

Přišel listopad a my jsme se fotili apozorovali panafotografapři práci.

Do školky k nám přijel kouzelník Navaro, aby nám ukázal, co všechno dovede. Jenže ty jeho míčky byly trochu jako neposedné děti. A tak pan kouzelník potřeboval špetku naší pomoci, aby se mu žonglérské představení povedlo.

Někteří naši kamarádi ze třídy Slunátek a Koťátek si připravili písničky a básničky, kterými mezi námi přivítali nová miminka.

Končil listopad a my se začali těšit na nejkrásnější svátky v roce. Společně jsme se na ně připravovali pečením vánočních perníčků. Perníčky jsme pekli ve třídě, poslouchali a zpívali kolečky a těšili se na kouzelné Vánoce.

Postup při přijímání dětí k předškolnímu vzdělávání. Děti se do MŠ přijímají na základě žá-

dosti zákonných zástupců. Následně, ve spolupráci se zřizovatelem, se kontroluje trvalý pobyt dítěte. Poté se stanoví pořadí dětí dle splněných kritérií a podmínek pro přijetí do MŠ. Podle počtu volných míst se vydá rozhodnutí o přijetí. V případě, že se později uvolní ve školce místo, oslovují se děti (zákonní zástupci), co jsou tzv. pod čarou, a to zásadně dle pořadí, ve kterém se umístily v době zápisu. Proto je důležité mít veškeré formality v době zápisu v pořádku.

Petra Holíková, ředitelka MŠ

Historická vycházka (J. Hulík / říjen 2014)

Lampiony 2014 (J. Hulík / listopad 2014)

RC TRPASLÍK

Děkujeme všem našim příznivcům za podporu a pomoc. Máme radost, že jsme se letos mohli s mnoha z vás potkat na našich i dalších akcích, které se v Jenštejně konaly.

Přejeme všem klidné Vánoce a šťastný, spokojený a hravý rok 2015.

Taňa Sýkorová

Strašidelné dýně 2014 (J. Hulík / říjen 2014)

ZDRAVÍ

Aby záda školáky nebolela...

Už se vaše děti dostaly do školního věku? Nebo je nástup do první třídy v příštích letech čeká? Pokud jste odpověděli, že ano... zamysleli jste se také někdy nad tím, jak velkou měrou se ze dne na den změnil či změní staticky trávený čas na židlích ve škole oproti tomu dynamickému, kdy si děti ve školce či doma aktivně hrají a seděly minimálně? A jaké změny na dětské páteři a celém držení těla tento přechod do školy může zanechat?

Pro páteř jako takovou je sed a vůbec každá strnule udržovaná poloha velkou zátěží. Zejména je zatěžující sed, při kterém dochází k nesprávnému držení těla. Děti se velmi často hrbí, naklání se k jedné straně, podepírají si bradu o ruce, hlavu drží v předsmu, ramena choulí k uším a vpřed, nohy krčí pod židličku nebo je zkřížené propínají pod lavicí a opírají se o paty. Nechci vás děsit a vím, že se učitelé urči-

tě snaží děti při sedu opravovat, ale není to ve škole jejich hlavní náplní. Mnohdy se pak stává, že dítě, které usedne do lavice, si za nějaký čas začne stěžovat na bolesti hlavy a zad. A co teď s tím? Do školy chodit musí... :-).

Většinu dětí, ale i dospělých vidíme ve flekčním neboli kyfotickém sedu. To znamená, že naše páteř značí písmenko C, což je v tomto věku již patologické. Dochází k přetěžování meziobratlových destiček, stlačování hrudní i stydké kosti a špatnému stereotypu dýchání. Krční páteř se toto sezení už vůbec nelíbí, neboť dochází k její hyperlordóze a s tím spojenému přetěžování v oblasti krátkých extenzorů šíje, tj. svalů těsně pod lebkou, které velmi často nesou vinu za bolesti hlavy. Celkovým problémem je zvýšený tonus ve většině posturálních svalů, tj. svalů, které mají vliv na správné držení těla. Zvýšené napětí můžeme sledovat u horních částí trápězí, prsních svalů, bicepsů, stehenních a dokonce i lýtkových svalů atd.

A takto se nám problémy pěkně dál a dál řetězí...

A v dobré víře, že se děti budou po škole alespoň trochu hýbat, přihlásíme je my rodiče na nějaký populární sport. Nejčastěji na tenis, badminton, basketbal, fotbal, hokej, florbal, golf apod., kterými se ale opět podporuje ono flekční držení těla či jednostranná zátěž. Na světě je pak další přetěžování posturálních svalů a páteře. Dovolím si odhadnout, že není příliš trenérů, kteří věnují alespoň nějaký čas stabilizaci páteře před a po tréninku, který ji vlastně opět přetěžuje. Může pak docházet k vadnému či skoliotickému držení těla či ke skoliózám samotným, a to i vzhledem k rychlosti růstu dětí v tomto období.

A co můžeme tedy dělat? V první řadě by se děti měly naučit vnímat své tělo, umět správně stát, sedět, zvedat břemena, správně dýchat a vědět, jak si pomoci, když je při dlouhém sezení začne bolet „nejen za krkem“. Takovou rychlou pomocí je tzv.

úlevový sed dle Brüggera. Sedí se na úplném okraji židle na sedacích hrbolech, kolena od sebe, nohy jsou vytočeny ven. Celkovou váhu přenášíme na dolní končetiny a nohy, paže jsou volně podél těla nebo vytočeny ven pro uvolnění ramenních kloubů. Při tomto sedu se pánev překloupí vpřed a vyrovná se se krční, hrudní i horní bederní páteří a nastane rychlá úleva od bolesti či nepříjemného napětí v posturálních svaích. V této poloze začínáme i správně dýchat. Samozřejmostí je také správné výškové nastavení židle a lavice.

Další možností je zakoupení labilní plochy, klínu či čocky na sezení, které dětem umožní variabilitu pohybu na židli a bude je nutit ke správnému držení těla. V neposlední řadě by bylo dobré si vždy navečer společně doma zacvičit několik stabilizačních cviků pro páteř, všestranně se hýbat či navštěvovat různá zdravotní cvičení. A hurá do školy ... :-).

Gabriela Válková

Nejmenší hasiči během Loučení s prázdninami 2014 (J. Hulík / srpen 2014)

Nábor mladých hasičů

SDH Jenštejn založil nový kroužek pro děti

SDH Jenštejn pořádá nábor do nově vzniklého kroužku Mladých hasičů pro děti ve věku od 6-10 let. Zájemci se mohou hlásit na tréninku, který probíhá každou neděli v hasičské zbrojnici od 14-16 h. Případné dotazy zodpoví vedoucí mladých hasičů Josef Mandys (tel. 777 612 174) a Slavomíra Vacková (tel. 776 840 796).

Děti se budou učit základům první pomoci a požární prevence, práci s buzoulou a mapou, seznámí se s prací hasičů, s jejich technikou a vybavením, vyzkouší si i

střelbu ze vzduchovky, naučí se vázat uzle, zlepši si svoji fyziku a zažijí i spoustu legrace. Mladí hasiči se budou zúčastňovat pohárových soutěží v požárním sportu a hry Plamen. Hra Plamen je rozdělena do podzimního kola - Závod požárníků všestrannosti a do jarního kola - štafeta, štafeta dvojic, požární útok.....

Dále se prokazují znalosti z vázání uzlů, poznávání topografických značek, zacházení s požárním nářadím. Děti se tímto učí spolupráci v kolektivu, mají po-

hyb a získají všestranné znalosti.

My jsme zřídili kroužek Mladých hasičů letos v září. Přihlásilo se nám již několik dětí, ale rádi přivítáme další kluky a holky, kteří by měli o tuto činnost zájem.

S dětmi jsme si již několikrát zkusili požární útok, štafetu, dále se naučily některé topografické značky a uzle. Tyto své znalosti si vyzkoušely v orientačním běhu. Dále jsme navštívili den otevřených dveří u hasičů v Brandýse n/Labem. Tam si děti zkusily přeproduvaného pomocí lanového

závěsu, hasily oheň hasičskými přístroji, shlédly vybavení hasičských výjezdových vozů a rodiče dětí si mohli zkusit stříhací techniku pro vyprošťování raněných při autonehodách.

Do budoucna pro děti chystáme podobné akce s požární tematikou, výlety do okolní přírody a hlavně účast při požárních soutěžích.

Teší se na vás kolektiv SDH Jenštejn

Josef Mandys, SDH Jenštejn

SDH JENŠTEJN

V září jsme přistoupili k avizovanému znovuobnovení občanského sdružení dobrovolných hasičů v Jenštejně. Na ustavující schůzi došlo ke zvolení nového vedení sdružení v sestavě starosta Ing. Pavel Činát, místostarosta Ondřej Filec, jednatel Josef Mandys, hospodář Jan Půda a velitel Marek Vacek.

Obec nám na činnost darovala 30 000Kč ze svého rozpočtu.

Nakoupili jsme dětem montérky, trička, savice, proudnice a rozdělovač. Dětské hadice nám věnovali kolegové z Brandýsa n/Lab a přílby v hodnotě pěti tisíc korun dětem zakoupil soukromý zemědělec Lukáš Kubr. Tímto bych mu chtěl za děti poděkovat. Vedoucí kolektivu dětí se stali Josef Mandys, Slávka Vacková a Danka Chvojková. První dva jmenovaní získali, po úspěšném absolvování školícího kurzu, ko-

naného v Čelákovcích, osvědčení Vedoucí mládeže. Náplň práce s hasičskou mládeží je velmi rozmanitá. Od nácviku požárního útoku, soutěží CTIF, vázání uzlů, orientačního běhu, zdravotvědy, až po znalost topografických značek, grafických znaků požárních prostředků, či Morseovy abecedy. Součástí jsou výlety a návštěvy kulturních akcí.

V příštím roce se chceme s našimi mladými hasiči účastnit soutěží a též jednu dětskou soutěž pod hlavičkou SH ČMS zorganizovat přímo v Jenštejně. To ovšem záleží na tom, jestli se nám povede sehnat peníze na organizaci.

Dospělá část našeho sdružení se v podzimní části zúčastnila dvou soutěží v požárním útoku. První se odehrála na louce u rybníka v Zápech. Zde jsme skončili poslední, ale byla to souhra

nešťastných okolností. Nejdříve nám nevydržela stříkačka a při opakovaném pokusu, kdy nám svou stříkačku půjčili kluci ze Záp, se nám zasekl sací koš. Prostě špatný den. Druhé představení proběhlo v obci Brázdím na fotbalovém hřišti, kde jsme dokončili obě kola s již opravenou mašinou a novým košem. Zůstali jsme však také na posledním místě. Ale neházíme flintu do žita, teprve začínáme a do jarní soutěžní části bychom se chtěli zlepšit.

Na jaře nás v termínu 13. 6. čeká organizace druhého ročníku memoriálu Vladimíra Neumana. První ročník měl veliký ohlas a velmi se líbil. Se zajištěním musíme začít už od nového roku, aby se vše zvládlo do června. Soutěžní disciplíny máme již z větší části vymyšlené, největší problémy jsou náklady na zajiš-

tění celé akce cca 20 000Kč. Pokusíme se sehnat opět sponzory a požádat obec o příspěvek, protože si myslíme, že tyto akce dělají dobré jméno i naší obci stejně jako soutěž dětí.

V prosinci budeme v hasičárně, pokud nebude mrznout (klubovna není vytápěná) pro děti dělat Mikulášskou besídku s čerty a anděly. Náhradní místo pro konání se pokusíme vyjednat v některé z Jenštejnských restaurací. Peníze na ceny a sladkosti bychom chtěli získat sběrem železa.

V termínu 17. 1. 2015 se uskuteční výroční schůze SDH Jenštejn. Večer od 20.00 pořádáme v Hospodě u Cafourků Hasičský bál s bohatou tombolou. Tímto bych vás chtěl srdečně pozvat!

Za SDH Jenštejn, výjimečně, velitel Marek Vacek. Příště opět starosta SDH Pavel Činát (v době uzávěrky na dovolené)

Pokračování tradice

Závěr listopadu patřil vítání občánků a vánočnímu stromu

Obecní úřad pokračuje v organizování tradičních akcí, které dávají možnost setkávání místních lidí. Poslední listopadový víkend proběhlo vítání nejmladších občánků Jenštejna narozených od 1. září 2013 do 31. srpna 2014. V sobotu 29. listopadu se akce v mateřské škole zúčastnilo celkem 12 dětí i s rodiči ve dvou skupinách. V této pěkné tradici, v minulosti několikrát přerušené, budeme pokračovat vždy minimálně jednou ročně.

Na úspěšné organizaci celé akce se podíleli Pavla Rachová, Pavlína Antoňová a Antonín Nechyba, obrázky do kroniky občánků přispěl Antonín Šebesta, celou akci fotograficky zdokumentoval Lukáš Hoza, hudbou provázela Kristýnka Antoňová a o pěkné vystoupení se postaraly děti jenštejské MŠ vedeny paní ředitelkou Petrou Holíkovou a paní učitelkou Irenou Hrdinkovou.

Pavla Rachová

Jako každoročně i letošní první adventní neděli jste mohli být přítomni rozsvěcení vánočního stromku na návsi. Během první půlhodinky vyráběly přítomné děti barevný papírový řetěz a psaly dopis Ježíškovi. Všechna svá díla nosily děti Andělovi, který všechny šikovné děti odměnil.

Všichni příchozí se mohli díky našim hasičům občerstvit čajem a svařákem a díky některým jenštejským maminkám také velmi dobrými koláči a buchtami.

Když už byl ozdobný řetěz hodně dlouhý, tak ho hasiči zavěsili na smrk na návsi. Pod nazzdobeným stromem zahrály děti ze satalické školy krátké poetické představení s názvem „Chumelí se, chumelí“. Pak ještě pár koled a když jsme pěkně poprosili, tak se náš strom na návsi rozsvítil a od té doby se s ním můžete těšit každý večer.

Přeji všem příjemný a klidný advent.

Klára Zemanová

Vítání občánků 2014 (L. Hoza / listopad 2014)

Vánoční stromek 2014 (J. Hulík / prosinec 2014)

HASIČI

V podzemní části jsme absolvovali ve Staré Boleslavi jednodenní školení strojníků a velitelů, pořádané HZS Středočeského kraje ve spolupráci s SH ČMS. Školení mělo dvě části, praktickou a teoretickou, zakončenou testem a v obou jsme obstáli. V letošním roce jsme již absolvovali dvoudenní školení v rekreačním středisku Borovice u Mnichova Hradiště, kde nám kolegové z HZS ČR a HZS Škoda Mladá Boleslav navíc přivezli na ukázkou nejnovější techniku a vybavení.

Od 1. ledna roku 2014 došlo k sjednocení všech druhů kurzů pro dobrovolné hasiče. To pro nás znamená např. u velitele družstva: vstupní kurz, dříve doba kurzu 24 hodin, dnes 40 hodin, přeškolení

16 hodin jednou za 5 let, dnes 8 hodin jednou ročně. Člen jednotky vyslaný na kurz má nárok na refundaci mzdy, tu po obci nežádáme, řešíme to dovolenou v našich zaměstnáních. Obec hradí cenu kurzu, pobyt a cestu.

Již tradičně jsme se zúčastnili noční soutěže v Dolínku, kterou pořádá místní SDH ve spolupráci s HZS Aero Vodochody. Letošní ročník opět neklamal, disciplín bylo celkem šestnáct. Nad ránem jsme už padali únavou a byli rádi, že jsme vše ve zdraví přežili a umístili se na pěkném devátém místě.

Z jednotky odešel Pavel Činál, který se bude věnovat pouze své funkci starosty v SDH. Kurzu strojníků a velitelů v ústřední ha-

sičské škole v Bílých Poličanech se úspěšně zúčastnili Mirek Topinka a Karel Šercl. Na jaře příštího roku se plánujeme zúčastnit kurzu nositelů dýchací techniky a zdravotního kurzu, na podzim zase obsluhy motorových pil v požární ochraně.

Spoustu času nám místo praktického výcviku zabírají opravy techniky a údržba požární zbrojnice. Požární zbrojnice nemá sociální zařízení, není napojena na vodu ani odpad. Do objektu zatéká děravou střechou, je zde vlhko, což nesvědčí uskladněné technice. Vytápění elektrickou energií je neekonomické a spolu s nájmem nám vyčerpají každý rok polovinu rozpočtu na JSDHO Jenštejn. Proto doufáme, že se

najdou peníze na výstavbu obecní požární zbrojnice, kde by mohlo být i odpovídající zázemí obecní komunální techniky a zahradníků, kteří jsou v podobné situaci.

Pomalu se nám blíží konec roku a zde malý výčet činnosti jednotky v roce 2014: hasiči pomáhali u všech velkých obecních kulturních akcí. Samostatně pořádali memoriál Vladimíra Neumana. Pro obec dělali prořez a kácení obecní zeleně. A při tom jsme se věnovali práci s dětmi v obnoveném občanském sdružení SDH Jenštejn. Touto cestou bych chtěl všem hasičům a jejich příznivcům poděkovat za odvedenou práci pro obec, kterou odvádějí bez nároku na odměnu ve svém volném čase.

Marek Vacek, velitel JSDH Jenštejn

PF 2015

inzerce

SKI SERVIS

ZDENKA FRYKOVÁ

- PŘEDSEZONNÍ A SEZONNÍ SERVIS SJEZDOVÝCH LYŽÍ
- RUČNÍ PROVEDENÍ SERVISU ZARUČUJÍCÍ ŠETRNĚJŠÍ A EFEKTIVNĚJŠÍ OŠETŘENÍ HRAN A SKLUZNICE
- BROUŠENÍ HRAN – ÚHEL 88°
- ČISTĚNÍ A VOSKOVÁNÍ SKLUZNICE
- DEMONTÁŽ, MONTÁŽ A SEŘÍZENÍ VÁZÁNÍ
- PŘÍZNIVÉ CENY
- PO DOHODĚ MOŽNOST OSOBNÍHO VYZVEDNUTÍ A VRÁCENÍ LYŽÍ PŘÍMO MAJITELI

Tel: 775 190 160

Cechovná 203, Jenštejn

KALENDÁŘ

17.1.	Hasičský bál	léto	Jenštejnské slavnosti
zima	Karneval	13.6.	Memoriál V. Neumana
jaro	Jenštejnská pětka		Aktuálně na www.jenstejn.cz

Kulturní centrum v Radonicích nabízí atraktivní prostory k pronájmu

- Pronájem sálu o kapacitě až 90 míst - vhodný pro pořádání firemních akcí, soukromých oslav, svateb a dalších.
- Pronájem klubovny - vhodné pro menší akce
- K dispozici gastro zázemí, ozvučení, osvětlení, sál je klimatizovaný.
- Výborná dostupnost od Prahy a MHD

Pro více informací nás neváhejte kontaktovat!

Oldřiška Mrázová / 607818479 / oldriska.mrazova@seznam.czwww.keradonice.cz

PRODEJ A SERVIS JÍZDNÍCH KOL, SKI SERVIS

LYŽE • PRODEJ • SERVIS
PŮJČOVNA • BAZAR

KOLA - PRODEJ, SERVIS
Náchodská 708, Praha 9 - Horní Počernice
Po - Pá 9.00 - 18.30, So 9.00 - 12.00 hod.
Tel./fax 281 928 897, www.cyklopocernice.cz

Studio Andrasa
Masáže, relaxace a zdraví
Tel.: 777 10 20 32, www.studioandrasa.cz
Hradní 154, 250 73 Jenštejn

- Přístrojová a manuální lymfodrenáž
- Masáž proti celulitidě, formování postavy
- Ozónové a skořicové zábaly (prevence a léčba celulitidy)
- Klasické masáže
- Medová masáž (detoxikační)
- Masáž lávovými kameny Hot Stones
- Indická (antistresová) masáž hlavy
- Reflexologie nohou

Prodej zelených potravin
● Mladý ječmen
● Sladkovodní řasa (Chlorella)

Studio Andrasa

Kupte dárkový poukaz pro své blízké v hodnotě vyšší než 1 500,- Kč a získáte **VÁNOČNÍ SLEUVU 20%!**
Platí pouze pro měsíc prosinec 2014

INTERNET - HLAS - DATA

**BEZDRÁTOVÁ A KABELOVÁ PŘIPOJENÍ
VE VAŠÍ LOKALITĚ OD 150 Kč**

HLASOVÉ SLUŽBY BEZ PAUŠÁLU

HOSTINGOVÉ A DOMÉNOVÉ SLUŽBY

T: 222 559 555
M: 777 777 050
www.spolnet.cz
spolnet@spolnet.cz

